

Evanjelium podľa Marka

Ján Krstiteľ

¹ Začiatok nádhernej správy o Ježišovi Kristovi, Božom Synovi, bol takýto:

² V knihe proroka Izaiáša oznámil Boh: „Posielam pred tebou svojho posla, ktorý ti praví cestu.“

³ „Na púšti volá hlas: ‚Pripravte cestu Pánovi a odstráňte z nej všetky prekážky.‘“

⁴ Týmto poslom bol Ján Krstiteľ. Býval na púšti a nabádal ľudí, aby sa dali pokrstiť, a vyjadrili tak, že sa odvracajú od svojich hriechov a túžia po Božom odpustení.

⁵ Na púšť za ním prichádzali ľudia z Jeruzalema i z celého Judska. Tam vyznávali svoje hriechy a Ján ich krstil v rieke Jordán.

⁶ Nosil odev z ťavej srsti a bol prepásaný koženým opaskom: jeho pokrmom boli kobyľky a med divých včiel.

⁷ Ľuďom prinášal toto posolstvo:

„Po mne príde ktosi omnoho väčší ako ja. Nie som hodný ani toho, aby som mu rozviazal remienok na obuvi.“

⁸ Ja vás krstím vodou, ale on vás bude krstiť Duchom Svätým.“

Ján pokrstí Ježiša v Jordáne

⁹ V tých dňoch prišiel Ježiš z galilejského Nazareta k Jordánu, kde ho Ján pokrstil.

¹⁰ Vo chvíli, keď Ježiš vystupoval z vody na breh, videl, ako sa otvorilo nebo a Boží Duch na neho zostúpil ako holubica.

¹¹ Vtom zaznel z neba hlas: „Ty si môj Syn. Milujem ťa a to, čo robíš, ma naplňa radosťou.“

Ježiš vystavený satanovým pokušeniam

¹² Hneď nato ho Svätý Duch viedol na púšť.

¹³ Strávil tam štyridsať dní vystavený satanovým pokušeniam. Bol medzi divou zverou a anjeli sa o neho starali.

Začiatok Ježišovej činnosti

¹⁴ Neskôr, keď kráľ Herodes uväznil Jána, prišiel Ježiš do Galiley a zvestoval tam Božie radostné poslanstvo:

¹⁵ „Nadišiel už čas. Božie kráľovstvo je blízko. Odvráťte sa od svojich hriechov a dôverujte dobrej správe o Bohu!“

Povolanie učeníkov

¹⁶ Keď šiel Ježiš po brehu Galilejského mora, pozoroval Šimona a jeho brata Andreja, ako hádžu do vody siete, lebo sa živili rybárstvom.

¹⁷ Ježiš na nich zavolať: „Poďte za mnou a ja vám ukážem, ako zachraňovať ľudí pre večnosť!“

¹⁸ Ihneď nechali všetko tak a odišli s ním.

¹⁹ Kúsok ďalej videl pri brehu Zebedejových synov Jakuba a Jána, ako v lodke opravujú potrhané siete.

²⁰ Aj ich zavolať a oni nechali svojho otca Zebedeja v lodke s najatými pomocníkmi a pobrali sa za Ježišom.

Ježiš dokazuje svoju moc

21 Spoločne prišli do mesta Kafarnaum a hneď v prvú sobotu vošli do synagógy, kde Ježiš začal učiť.

22 Poslucháči žasli nad jeho učením – učil ich totiž ako niekto, kto má autoritu i moc, nie ako ich náboženský učiteľja.

23 Bol tam istý muž posadnutý démonom a začal vykrikovať:

24 „Ježiš z Nazareta, prečo nás nenecháš na pokoji? Prišiel si nás zničiť? Viem, kto si: ten Svätý, čo prichádza od Boha!“

25 Ježiš mu prísne povedal: „Mlč s vyjdi z neho!“

26 Vtom démon zreval, divoko tým mužom zalomcoval a vyšiel z neho.

27 Poslucháčov sa zmocnil úžas a začali sa dohadovať, čo sa stalo. „Čo to je? Nejaké nové učenie?“ spytovali sa vzrušene. „A akú má len moc – aj zlí duchovia poslúchajú jeho rozkazy!“

28 Správa o ňom sa rýchlo rozšírila po celom území Galiley.

Ježiš uzdravuje chorých

29 Keď potom vyšiel zo synagógy, pobral sa s Jakubom a Jánom do Šimonovho a Andrejovho domu.

30 Tu našli Šimonovu svokru ležať chorú v posteli s vysokou horúčkou. Povedali Ježišovi, čo ju trápi.

31 Pristúpil k jej lôžku, chytil ju za ruku a pomohol jej vstať. Horúčka jej ihneď zmizla a ona im začala pripravovať jedlo.

32 Večer, keď zapadlo slnko, bolo nádvorie plné chorých a posadnutých démonmi, ktorých k nemu priviedli, aby ich uzdravil.

33 Pred domom sa zhromaždil a pozoroval ho obrovský zástup ľudí z celého mesta.

34 V ten večer uzdravil veľký počet chorých a mnohých démonov vyhnal z ich obetí. Ale démonom nedovolil hovoriť, lebo vedeli, kým je.

35 Na druhý deň vstal Ježiš hneď ráno, ešte pred svitaním a odišiel na osamelé miesto, kde sa mohol v pokoji modliť.

36 Šimon spolu s ostatnými sa za ním ponáhľali.

37 Keď ho našli, vraveli mu: „Každý sa na teba vypytuje!“

38 On im odpovedal: „Musím ísť aj do okolitých dedín a oznámiť ľuďom moje poslanstvo – veď to je dôvod, prečo som prišiel.“

39 A potom kázal v synagógach po celej Galilei a vyhánal démonov.

Uzdravenie malomocného

40 Raz k nemu pristúpil človek postihnutý malomocenstvom, hodil sa pred ním na kolená a úpenlivo ho prosil: „Viem, že ma môžeš uzdraviť, ak budeš chcieť!“

41 Ježišovi ho prišlo ľúto, natiahol ruku, dotkol sa ho a povedal: „Chcem, buď čistý!“

42 Len čo vyslovil tieto slová, nezostalo po malomocenstve ani stopy.

43 Ale Ježiš mu prísne nariadil: „Nikomu nič nepovedz!“

44 Choď, ukáž sa kňazovi a prines obetný dar, ako to nariadil Mojžiš uzdraveným z malomocenstva, aby všetci mali dôkaz, že si naozaj zdravý.“

⁴⁵ Ale uzdravený nevydržal mlčať a všetkým radostne oznamoval, čo sa s ním stalo. A tak sa Ježiš nemohol verejne dostať do nijakého mesta. Zdržoval sa preto na opustených miestach, ale aj tak sa za ním zbiehali zástupy ľudí zo všetkých strán.

2

Ježiš má moc odpúšťať hriechy

¹ Po niekoľkých dňoch sa Ježiš opäť vrátil do Kafarnauma. Správa o jeho príchode sa rýchlo rozletela po meste.

² Do domu sa k nemu nahrnulo toľko ľudí, že vnútri, ale ani pred domom sa nedalo ani hnuť. A on im zvestoval Božie poslanstvo.

³ Štyria muži priniesli na nosidlách ochrnutého človeka.

⁴ Keďže sa k nemu cez to množstvo ľudí nemohli dostať, vyšli na strechu domu, urobili v nej otvor a spustili ležadlo s ochrnutým rovno pred Ježiša.

⁵ Keď Ježiš videl ich vieru, povedal chorému: „Syn môj, tvoje hriechy sú odpustené!“

⁶ Sedeli tam však aj niekoľkí učitelia Zákona a v duchu sa pohoršovali:

⁷ „Čo to ten človek hovorí!? Veď je to rúhanie! Veď iba Boh má právo odpúšťať hriechy!“

⁸ No Ježiš poznal ich myšlienky a preto sa ich spýtal: „Prečo vás to poburuje?“

⁹ Veď čo je ľahšie? Povedať ochrnutému: ‚Tvoje hriechy sú odpustené‘ – alebo mu prikázať: ‚Vstaň a choď!‘

10 Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má moc na zemi odpúšťať hriechy...“

11 Vtedy sa obrátil k ochrnutému a povedal mu: „Vstaň a vezmi si svoje lôžko. Môžeš ísť domov!“

12 A chorý sa pred očami ohromeného zástupu postavil na nohy, vzal ležadlo a pobral preč. Ľudia žasli a oslavovali Boha: „Také čosi sme nikdy nevideli!“

Ježiš povolá Léviho

13 Ježiš sa znova pobral na breh Genezaretského jazera a kázal zástupu ľudí, ktorí sa okolo neho zhromaždili.

14 Cestou uvidel Alfejevho syna Léviho, ako sedí na colnici a vyberá poplatky od pocestných. Zavolať na neho: „Poď so mnou a staň sa mojím učeníkom!“ A Lévi vstal a išiel za ním.

15 V ten deň usporiadal Lévi vo svojom dome hostinu. Prišiel na ňu nielen Ježiš so svojimi učeníkmi, ale aj mnoho ďalších vyberačov daní a ľudí pochybnej povesti.

16 Keď však učitelia Zákona videli, že Ježiš stoluje s ľuďmi zlej povesti, vraveli jeho učeníkom: „Ako si môže sadnúť za stôl s takou spodinou?“

17 Ježiš to počul a odpovedal im: „Lekára nepotrebuje zdravie, ale chorí. Neprišiel som volať k Bohu tých, čo sú presvedčení o vlastnej spravodlivosti, ale hriešnikov.“

Spor o pôst

18 Nasledovníci Jána Krstiteľa a farizeji sa pravidelne postili. Niektorí ľudia sa preto Ježiša

pýtali: „Prečo sa Jánovi nasledovníci a farizeji postievajú a tvoji učeníci nie?“

¹⁹ Ježiš im na to odpovedal: „Majú azda svadobčania dôvod postiť sa, keď sú na svadobnej hostine? Kým je ženích medzi nimi, prečo by sa neradovali?“

²⁰ Ale prídu dni, keď ženícha vytrhnú z ich stredu, a potom sa budú postiť.

²¹ Nikto predsa neprišíva na staré šaty záplatu z novej látky, lebo by vytrhla staré tkanivo a diera by sa ešte zväčšila.

²² A takisto sa mladé víno nenalieva do mechov zo starej kože. Kvasiace víno by staré mechy roztrhlo, a tak by jedno i druhé vyšlo nazmar. Mladé víno sa má nalievať do nových mechov.“

Spor o sobote

²³ Raz v sobotu prechádzal Ježiš so svojimi učeníkmi obilným poľom. Učeníci boli hladní, preto začali trhať klasy.

²⁴ Videli to farizeji a vyčítali Ježišovi: „Pozri, tvoji učeníci robia, čo sa v sobotu nesmie robiť!“

²⁵ Ježiš na to odpovedal: „Azda ste nečítali, čo urobil kráľ Dávid, keď on a jeho družina mali hlad a nebolo čo jesť?“

²⁶ Ako vošli do Božieho domu – veľkňazom bol vtedy Abiatar – a jedli z posvätných chlebov, ktoré smeli jesť iba kňazi?“

²⁷ A potom ešte dodal: „Sobota bola predsa ustanovená pre človeka, a nie človek pre sobotu.“

²⁸ Preto Syn človeka má právo rozhodnúť aj o tom, čo sa v sobotu robiť smie a čo nie.“

3

Ježiš uzdraví človeka s nevládnou rukou

¹ Keď Ježiš opäť vstúpil do synagógy, zbadal tam človeka s ochrnutou rukou.

² Bola práve sobota, a preto Ježišovi odporcovia napäto striehli, čo urobí. Ak postihnutého uzdraví, budú mať výbornú príležitosť vzniesť proti nemu obvinenie.

³ A naozaj – Ježiš chorého vyzval: „Postav sa sem do stredu, aby ťa všetci videli!“

⁴ Potom sa spýtal prítomných: „Čo by sa malo robiť podľa zákona v sobotu: má sa konať dobro, alebo nie? Má sa život zachrániť, alebo zničiť?“ Ale oni len mlčali.

⁵ Premeral si všetkých nahnevaným pohľadom, lebo ich bezcitnosť a ľahostajnosť k ľudskému utrpeniu ho roztrpčila. Potom sa obrátil k tomu človeku a povedal: „Vystri ruku!“ Muž poslúchol a jeho ruka bola opäť zdravá.

⁶ Keď farizeji vyšli zo synagógy, hneď sa začali radiť s prívržencami kráľa Herodesa, ako Ježiša zabiť.

Uzdravovanie pri jazere

⁷ Ježiš sa opäť utiahol s učeníkmi ku Genezaretskému jazeru. Znova ho nasledovali veľké davy ľudí z celej Galiley a Judska,

⁸ Jeruzalema, Idumey, zo Zajordánska, ba prichádzalo veľké množstvo ľudí aj z okolia pohanských miest Týru a Sidona. Zvest' o zázrakoch, ktoré konal, sa totiž rozniesla široko-ďaleko.

⁹ Poprosil učeníkov, aby mu pripravili loďku a vyhol sa tak tlačenicí.

¹⁰ Pretože mnohých uzdravil, všetci, čo trpeli nejakou chorobou, sa k nemu predierali, aby sa ho aspoň dotkli.

¹¹ Len čo ho zbadali ľudia posadnutí démonmi, padali pred ním na zem a kričali: „Ty si Boží Syn!“

¹² Ale on im prísne zakázal hovoriť o tom, kým je.

Ježiš si povolá dvanástich apoštolov

¹³ Potom si zavolať k sebe tých, ktorých si sám vyvolil, a vystúpil s nimi na horu.

¹⁴ Z nich si vybral dvanástich za apoštolov, aby boli s ním a mohol ich poslať kázať,

¹⁵ uzdravovať a vyháňať démonov.

¹⁶ Boli to: Šimon, ktorému pridal meno Peter;

¹⁷ Zebedejovi synovia Jakub a Ján, ktorých volal Boanerges, čo znamená Synovia hromu;

¹⁸ Andrej, Filip, Bartolomej, Matúš, Tomáš, Jakub – syn Alfejev, Tadeáš, Šimon Horlivec

¹⁹ a Judáš Iškariotský, ktorý ho neskôr zradil.

Ježiša obviňujú, že má satanskú moc

²⁰ Ježiš sa vrátil do Šimonovho domu. Ale opäť sa tam nahrnul veľký zástup ľudí, takže sa nemal kedy s učeníkmi ani najesť.

²¹ Keď sa o tom, čo sa deje, dopočuli jeho príbuzní, vypravili sa za ním, aby ho donútili vrátiť sa domov. Vraveli totiž, že sa pomiatol.

²² A učiteľia Zákona, ktorí prišli z Jeruzalema, tvrdili: „Je posadnutý Belzebulom, kniežaťom

démonov, a zlých duchov vyháňa démonskou silou.“

²³ Ježiš si ich zavolať k sebe a pokúšal sa im to vysvetliť obrazne: „Ako môže satan vyháňať satana?“

²⁴ Rozdelené kráľovstvo pustne.

²⁵ Aj rodina, kde vládnu spory a roztržky, sa rozpadne.

²⁶ Tak ani satan nemôže bojovať sám proti sebe – ako by potom obstálo jeho kráľovstvo? Nevyhnutne musí prísť jeho koniec.

²⁷ Ak chce niekto ukradnúť veci z domu silného muža, musí ho najprv zviazať, a len potom si ich môže odniesť.

²⁸ Preto vám hovorím, že každý hriech aj rúhanie môže byť ľuďom odpustené.

²⁹ Ale ak sa niekto rúha proti Svätému Duchu, tomu nebude odpustené – jeho hriech bude mať večné dôsledky.“

³⁰ To im povedal preto, lebo jeho zázraky pripisovali satanskej moci.

Kto patrí do Ježišovej rodiny

³¹ K preplnenému domu, kde Ježiš učil, prišli jeho bratia s matkou. Dali si ho zavolať.

³² „Tvoja matka, tvoje sestry a tvoji bratia sú vonku a chcú, aby si prišiel k nim!“ oznámil mu ktosi zo zástupu, ktorý ho obklopoval.

³³ „Kto je moja matka a kto sú moji bratia?“ spýtal sa ich.

³⁴ Potom sa rozhlíadol po ľuďoch okolo seba a povedal: „Tu je moja matka a tu sú moji bratia.

³⁵ Každý, kto koná podľa Božej vôle, je mojím bratom, mojou sestrou i mojou matkou.“

4

O rozsievачovi

¹ Potom Ježiš opäť učil pri mori. Okolo neho sa zhromaždili veľké zástupy, preto musel nasadnúť do loďky a odtiaľ sa prihováral k ľuďom na brehu.

² Keď učil, často používal podobenstvá. Hovoril im:

³ „Počúvajte! Jeden roľník sa vybral na pole zasiať obilie.

⁴ Nie všetky zrnká však padli do vhodnej pôdy. Niektoré sa dostali na kraj cesty. Zlietli sa vtáky a pozobali ich.

⁵ Iné padli na skalnaté miesto, kde bolo len trochu pôdy. Tam síce veľmi skoro vyklíčili, lebo neboli hlboko v zemi,

⁶ ale v slnečnej páľave rastlinky pre nedostatok vlahy vyschli.

⁷ Iné zrnká padli medzi bodľačie, ktoré mladé výhonky čoskoro udusilo, takže klasy ani nevyrástli.

⁸ Zato zrno, ktoré padlo do úrodnej pôdy, vzišlo, rástlo a prinieslo úrodu – niektoré tridsaťnásobnú, ďalšie šesťdesiatnásobnú a iné stonásobnú.“

⁹ Potom Ježiš dodal: „Kto má uši na počúvanie, nech počúva!“

¹⁰ Neskôr, keď zostal sám so svojimi dvanástimi a ešte ďalšími učeníkmi, spýtali sa ho: „Prečo hovoríš v podobenstvách?“

¹¹ Odpovedal im: „Vám, ktorí bývate so mnou, Boh už zjavil tajomstvá svojho kráľovstva. Ale tým, čo sú ešte mimo neho, sa to usilujem vysvetliť v podobenstvách,

12 aby boli nútení rozmýšľať. Oni však počúvajú, ale nerozumejú; pozerajú sa, ale nevidia: nie sú ochotní obrátiť sa k Bohu, aby im odpustil ich previnenia.“

Výklad podobenstva o rozsievачovi

13 Ježiš sa učeníkov opýtal: „Vy tomu podobenstvu nerozumiete? Ako potom chcete pochopiť to, čo vám hovorím!? Tak teda:

14 Rozsievачom zasieva Božie poslanstvo.

15 Srdce niektorých poslucháčov je ako udupaná cesta. Satan ihneď prichádza a usiluje sa o to, aby zabudli, čo počuli.

16 Podobne je to aj s tými, u ktorých je slovo zasiaté do skalnatej pôdy. Božie poslanstvo si vypočujú a radostne ho prijímú.

17 Nezakorení do hĺbky, je dočasné. Keď prídu ťažkosti alebo prenasledovanie, hneď sa vzdajú.

18 Pôda zarastená bodláčím je obrazom ľudí, ktorí si Božiu radostnú zvesť vypočujú a prijímú ju,

19 ale každodenné starosti, túžba po majetku a pachtenie za tým, čo ponúka súčasná doba, udusia v srdci Božie poslanstvo, takže zostane bez úžitku.

20 Napokon úrodnej pôde sa podobajú tí, ktorí prijímú Božiu zvesť bezvýhradne, a preto prinášajú bohatú úrodu: tridsať, šesťdesiat, ba i stonásobne viac, ako bolo do ich srdc zasiaté.“

Svetlo pod nádobou

21 Potom pokračoval: „Keď niekto rozsvieti lampu, zakryje ju azda nejakou nádobou alebo strčí pod posteľ? Alebo ju umiestni tak, aby všetkým jasne svietila?

22 Všetko, čo je teraz skryté, vyjde raz na svetlo, a čo je dnes utajované, vyjde najavo.

23 Kto má uši na počúvanie, nech počúva!

24 Premýšľajte o tom, čo počujete! Akou mierou meriate, takou Boh nameria vám a ešte vám aj pridá.

25 Ten, kto žije podľa Božieho slova, bude mu rozumieť stále viac. Ale ten, kto podľa neho nežije, čoskoro prestane rozumieť aj to, čo mu je teraz jasné.“

O rastúcom zrne

26 Ježiš hovoril ďalšie podobenstvá: „S Božím kráľovstvom je to tak, ako keď roľník zaseje na poli obilie.

27 Dni ubiehajú, zrno vyklíči a rastie vo dne v noci bez jeho pričinenia.

28 Veď pôda prináša úrodu sama od seba: najprv steblo, potom klas a ten sa naleje zrnom.

29 A keď obilie napokon dozreje, príde žatva a roľník zožne úrodu.“

O horčičnom zrne

30 „Ako vám ešte môžem znázorniť Božie kráľovstvo? K čomu ho mám prirovnať?“ pokračoval Ježiš.

31 „Je ako horčičné zrno: môžu ho zasiať ako to najmenšie semienko na poli.

32 Ale keď ho zasejú do zeme, prerastie všetky byliny na poli a vyhádza také veľké vetvy, že vtáci môžu hniezdiť v ich tôni.“

33 Použil ešte mnoho podobných podobenstiev, aby priblížil ľuďom svoje učenie.

³⁴ Keď hovorieval verejne, používal výhradne podobenstvá. Ale keď potom zostal so svojimi učeníkmi osamote, všetko im vysvetlil.

Ježiš tíši vietor a búrku

³⁵ Keď sa zvečerilo, navrhol Ježiš učeníkom: „Preplavme sa na druhý breh jazera.“

³⁶ Opustili zástup a v tej istej lodi, v ktorej Ježiš učil, odrazili od brehu. Niekoľko ďalších lodiek sa plavilo s nimi.

³⁷ Onedlho sa na jazere strhla veľká búrka a víchrica. Obrovské vlny sa zapierali do lodky: čoskoro bola plná vody a hrozilo, že sa potopí.

³⁸ Ježiš však spal v zadnej časti lode s hlavou na poďuške. Učeníci ho zobudili a celí zúfalí kričali: „Majstre, tebe je jedno, že sa utopíme!“

³⁹ Ježiš vstal, pohrozil vetru a prikázal moru: „Mlč! Utiš sa!“ V tej chvíli víchor prestal a zavládlo nesmierne ticho.

⁴⁰ „Prečo ste sa tak vyľakali? Nedôverujete mi?“ spýtal sa učeníkov.

⁴¹ Boli ohromení a pýtali sa jeden druhého: „Kto to vlastne je, že ho poslúcha vietor i more?“

5

Uzdravenie posadnutého v gerazskom kraji

¹ Pristáli na druhom brehu jazera, v kraji Gerazénov.

² Len čo Ježiš vystúpil z lode, vyšiel z hrobov oproti akýsi muž posadnutý démonmi.

³ Žil v hrobách vytesaných do skaly a nik ho nevládal skrotiť.

⁴ Vždy znovu mu spútavali ruky reťazami a nohy okovami, ale on putá zakaždým rozlámal a reťaze potrhal.

⁵ Vo dne v noci sa potĺkal medzi hrobmi, potuloval sa po pustých kopcoch, reval a zraňoval sa ostrými kameňmi.

⁶ Keď zbadal z diaľky Ježiša, pribehol, padol pred ním na kolená

⁷ a kričal: „Čo odo mňa chceš, Ježiš, Syn najvyššieho Boha? Prisahaj na Boha, že ma nebudeš trápiť!“

⁸ Ježiš mu totiž povedal: „Nečistý duch, vyjdi z neho!“

⁹ Ježiš sa ho spýtal: „Aké meno ti dali?“ – „Som Légia, lebo je nás mnoho,“ zaznela odpoveď.

¹⁰ A prosíkali, aby ich nevyháňal z tohto kraja.

¹¹ Na svahu kopca sa práve pásala veľká črieda sviň.

¹² „Pošli nás, aby sme vošli do tamtých sviň!“ žiadali démoni.

¹³ Ježiš im to dovolil a nečistí duchovia vyšli z človeka a vošli do prasiat. Vzápätí sa tá veľká, asi dvojtisícová črieda splašila a rútila sa dolu svahom do jazera. Tam sa utopila.

¹⁴ Pastieri sviň utekali preč a cestou o tom všade hovorili. Ľudia sa prichádzali pozrieť, čo sa vlastne stalo.

¹⁵ Keď videli posadnutého démonmi oblečeného a zdravého sedieť pokojne pri Ježišovi, vydesilo ich to.

¹⁶ Tí, čo boli svedkami tejto udalosti, im totiž porozprávali, čo sa stalo, aj to, kde sa podelo stádo.

17 A tak začali všetci Ježiša prosiť, aby z ich kraja radšej odišiel.

18 Ako Ježiš nastupoval na lodku, uzdravený ho prosil, aby mohol ísť s ním.

19 Ale Ježiš nesúhlasil. „Choď domov k svojej rodine a povedz všetkým známym, aký zázrak vykonal Pán a aký bol k tebe milostivý.“

20 A uzdravený naozaj chodil po kraji zvanom Desaťmestie a každému rozprával, aké dobrodenie mu Ježiš vykonal. A všetci nad tým žasli.

Vzkriesenie Jairovej dcéry a uzdravenie chorej ženy

21 Keď sa Ježiš znova preplavil na druhý breh, opäť sa okolo neho zhromaždil obrovský zástup ľudí.

22 Bol medzi nimi aj predstavený miestnej synagógy, ktorý sa volal Jairos. Keď ho zbadal, padol mu k nohám

23 a úpenlivo ho prosil: „Umiera mi dcérka. Prosím ťa, pod', polož na ňu ruky, aby bola zasa zdravá!“

24 Ježiš sa pobral s ním.

Nasledovalo ho množstvo ľudí a tlačili sa naňho zo všetkých strán.

25 V dave bola jedna žena, ktorá už dvanásť rokov trpela krvácaním.

26 Liečila sa u mnohých lekárov, minula na liečenie celý majetok, ale nič nepomáhalo: choroba sa jej stále zhoršovala.

27 No dupočila sa o Ježišovi a jeho zázračnej moci, pretlačila sa k nemu zozadu a dotkla sa ho.

28 Povedala si totiž: „Ak sa čo len dotknem jeho rúcha, určite sa uzdravím!“

29 A naozaj! Len čo sa ho dotkla, krvácanie prestalo a pocítila, že je úplne zdravá.

30 Ježiš ihneď poznal, že z neho vyšla uzdravujúca moc, obrátil sa a spýtal sa: „Kto sa dotkol môjho rúcha?“

31 Učeníci mu prekvapene odpovedali: „Prečo sa pýtaš, kto sa ťa dotkol? Veď vidíš koľko ľudí sa tu tlačí?“

32 Ale Ježiš sa obzeral, aby zistil, kto zo zástupu sa ho dotkol.

33 Tu vylakaná žena, ktorá sa triasla na celom tele, lebo cítila, čo sa s ňou stalo, padla Ježišovi k nohám a o všetkom mu povedala.

34 Ježiš jej povedal: „Dcéra moja, tvoja viera ťa uzdravila. Môžeš pokojne odísť, choroba ťa už nebude trápiť.“

35 Kým sa s ňou zhováral, z Jairovho domu priniesli poslovia správu: „Tvoja dcéra zomrela, je zbytočné obťažovať Majstra.“

36 Keď to Ježiš počul, povedal Jairovi: „Len sa neboj a dôveruj mi!“

37 Nikomu nedovolil ísť s ním a vzal so sebou iba Petra, Jakuba a jeho brata Jána.

38 Dom predstaveného synagógy sa už ozýval srdcervúcim plačom a nárekom.

39 Vstúpil dnu a spýtal sa: „Načo ten plač a rozruch? Veď to dievča neumrelo, iba spí!“

40 Ale oni ho vysmiali. Všetkým kázal odísť a iba s rodičmi a tromi učeníkmi vošiel do miestnosti, kde ležalo dievča.

⁴¹ Chytil ju za ruku a povedal: „Talitha kum!“ – čo znamená „Dievčatko: prikazujem ti, vstaň!“

⁴² A to dvanásťročné dievča ihneď vstalo a chodilo. Všetci boli celkom bez seba.

⁴³ Ježiš im s veľkou vážnosťou kládol na srdce, aby nikomu nerozprávali o tom, čo sa stalo. Potom im pripomenul, aby dali dievčatku jesť.

6

Doma nikto nie je prorokom

¹ Onedlho odišiel z toho kraja a vrátil sa aj so svojimi učeníkmi do Nazareta, svojho domovského mesta.

² V najbližšiu sobotu sa pobral do synagógy a tam vyučoval. Ľudia, ktorí ho počúvali, žasli a spytovali sa jeden druhého: „Kde sa to v ňom len berie? Kde získal takú múdrosť? Ba robí aj zázraky!“

³ Veď je to obyčajný tesár! Poznáme ho, je to syn Márie! A poznáme aj jeho bratov Jakuba, Jozefa, Júdu a Šimona! Aj jeho sestry tu žijú s nami!“ A pohoršovali sa na ňom.

⁴ Ježiš im na to povedal: „Nikde si proroka nevážia tak málo ako v jeho vlasti, vo vlastnom dome a v jeho rodine.“

⁵ Kvôli ich nevere tam nemohol prejaviť svoju moc nijakým zázrakom. Uzdravil len zopár ľudí tým, že na nich vložil ruky.

⁶ Čudoval sa, ako veľmi mu nedôverujú.

Ježiš vysiela dvanásť apoštolov

Potom chodil po okolitých dedinách a vyučoval ľudí.

⁷ Zavolať si dvanásť učeníkov, aby ich po dvoch vysielal vyslobodzovať ľudí od zlých duchov.

⁸ Prikázal im, aby si na cestu okrem palice nič nebrali: ani chlieb, ani nijakú kapsu, ani peniaze.

⁹ Nemali ísť naboso, ale nemali si brať ani náhradnú obuv či šaty.

¹⁰ Dal im takýto pokyn: „Ak vstúpite do niektorého domu, zostaňte v ňom až do svojho odchodu z toho mesta.

¹¹ No ak by vás niekde nechceli prijať a nevypočuli vaše svedectvo, choďte preč a otraste si pred nimi aj prach zo svojich nôh, aby ste ich tak varovali pred Božím hnevom.“

¹² A tak sa učeníci vydali na cestu a nabádali ľudí: „Odvráťte sa od svojich hriechov!“

¹³ Oslobodzovali ľudí od zlých duchov, mnohých chorých pomazali olejom a uzdravovali ich.

Herodes a smrť Jána Krstiteľa

¹⁴ O Ježišovi sa všade veľa hovorilo a dopyčul sa o ňom aj kráľ Herodes. Niektorí ľudia vraveli: „Ján Krstiteľ vstal z mŕtvych, preto koná také zázraky.“

¹⁵ Iní sa nazdávali, že je to Eliáš, a ďalší boli presvedčení, že je to jeden z prorokov minulosti.

¹⁶ No keď to počul Herodes, usúdil: „Je to Ján, ktorému som dal sťat' hlavu. Určite vstal z mŕtvych.“

¹⁷ Kráľ Herodes dal totiž Jána zatknúť a v putách zavrieť do žalára. Urobil to kvôli

Herodiade, manželke svojho brata Filipa, ktorú si vzal za ženu.

¹⁸ Ján Krstiteľ mu totiž vyčítal: „Tým, že žiješ s manželkou svojho brata, porušuješ zákon!“

¹⁹ Herodias ho za to znenávidela a usilovala sa pripraviť ho o život, ale neodvážila sa.

²⁰ Vedela, že Herodes Jána Krstiteľa berie vážne, pokladá ho za spravodlivého a svätého človeka a drží nad ním ochrannú ruku. Jánove slová ho síce vždy vnútorne rozrušili, ale predsa ho rád počúval.

²¹ Napokon sa Herodiade naskytla vhodná príležitosť. Herodes usporiadal na oslavu svojich narodenín slávnostnú hostinu a pozval na ňu dvoranov, dôstojníkov a významné osobnosti z celej Galiley.

²² Na oslave tancovala Herodiadina dcéra a svojím pôvabom všetkých uchvátila. Herodes ňou bol taký očarený, že zvolal: „Žiadaj si odo mňa všetko, čo chceš, a dostaneš to!“

²³ Slávnostne sa pred všetkými zaprisahal, že jej dá čokoľvek; hoci aj polovicu svojho kráľovstva.

²⁴ Dcéra sa šla poradiť s matkou. Tá ju naviedla, aby si žiadala hlavu Jána Krstiteľa.

²⁵ Rýchlo sa vrátila a predniesla mu svoju žiadosť: „Chcem, aby si mi ihneď priniesol na mise hlavu Jána Krstiteľa.“

²⁶ Kráľ veľmi zosmutnel, ale netrúfal si nesplniť sľub, ktorý dal pred všetkými hosťami.

²⁷ Poslal teda do väzenia kata, aby stal Jánovi hlavu. Kat príkaz splnil, stal Jána v žalári

²⁸ a priniesol jeho hlavu na mise. Dal ju dievčaťu a tá ju odovzdala svojej matke.

29 Keď sa to dopyčuli Jánovi učeníci, prišli po jeho telo a pochovali ho.

Nasýtenie päťtisícového zástupu

30 Apoštoli sa vrátili z ciest a znova sa zišli u Ježiša. Vyrozprávali mu všetko, čo robili a vyučovali.

31 Ježiš im navrhol: „Utiahnime sa niekam do ústrania a odpočíňme si trochu.“ Stále boli totiž obklopení hufom ľudí a nemali sa kedy ani najesť.

32 Chceli sa teda odplaviť na odľahlé miesto.

33 No ľudia zbadali, ako odchádzajú na lodke. Bežali po brehu a keď loďka pristála, už tam na nich čakali.

34 Keď Ježiš vystúpil z lodky a uvidel ten obrovský zástup ľudí, prišlo mu ich ľúto, lebo boli ako ovce bez pastiera. Začal ich učiť mnohým veciam.

35 Na sklonku dňa za ním prišli učeníci a pripomenuli mu: „Pozri, čas už pokročil a sme na pustom mieste.

36 Povedz ľuďom, aby si išli do okolitých dediniek a osád nakúpiť nejaké jedlo.“

37 Ježiš im odpovedal: „Vy sa im postarajte o jedlo!“

Namietli: „To máme pre všetkých nakúpiť jedlo za dvesto denárov?“

38 Spýtal sa ich: „Kolkto tu máte chleba? Chodte a zistite to!“ Vrátili sa a oznámili mu: „Dokopy päť chlebov a dve ryby.“

39 Ježiš vyzval ľudí, aby sa rozdelili na skupiny a usadili sa na tráve.

40 V každej skupine bolo päťdesiat až sto ľudí.

⁴¹ Potom vzal tých päť chlebov, uprel zrak na nebo a poďakoval za ne Bohu. Rozlamoval chleby a podával učeníkom, aby ich roznášali ľuďom. To isté urobil aj s rybami.

⁴² Všetci sa najedli dosýta

⁴³ a ešte sa nazbieralo aj dvanásť košov zvyškov.

⁴⁴ Tak sa nasýtilo päťtisíc mužov.

Ježiš kráča po vode

⁴⁵ Hneď nato Ježiš prikázal učeníkom, aby opäť nasadli do loďky a preplavili sa na druhú stranu do Betsaidy. Sám ešte zostal, lebo sa chcel rozlúčiť s ľuďmi a poslať ich domov.

⁴⁶ Keď sa rozišli, Ježiš sa pobral na vrch modliť.

⁴⁷ Nastala noc, učeníci boli uprostred jazera a on sa ešte modlil hore na vrchu.

⁴⁸ Na svitaní videl, že ešte vždy namáhavo veslujú, lebo sa plavili proti vetru. Vydal sa za nimi po hladine jazera a chcel sa priblížiť až k loďke.

⁴⁹ Keď ho zbadali, ako kráča po vode, začali kričať od hrôzy, lebo si mysleli, že je to príznak.

⁵⁰ Ale on ich upokojoval: „Hlavu hore! Nebojte sa, veď to som ja!“

⁵¹ Vstúpil k nim do loďky a vietor ihneď utíchol. To ich ohromilo.

⁵² Ani po zázraku s chlebmi a ani teraz stále nič nechápali – lebo pochopiť nechceli.

⁵³ Potom pristáli na druhom brehu v genezaretskom kraji.

⁵⁴ Len čo Ježiš vystúpil z loďky, ľudia ho ihneď spoznali.

⁵⁵ Po celom kraji sa roznieslo, že sa sem priplavil. Nech prišiel kdekoľvek, z celého kraja prinášali k nemu chorých.

⁵⁶ Všade, kam prišiel, v dedinách, v mestách, osadách alebo vonku na samotách, kládli na voľne prístupné miesta chorých. Prosili ho, aby sa mohli dotknúť aspoň okraja jeho šiat. A každý, kto sa ho s vierou dotkol, bol uzdravený.

7

Čisté a nečisté

¹ Farizeji a učitelia Zákona, ktorí prišli za Ježišom,

² zistili, že niektorí z jeho učeníkov jedia jedlo „nečistými“, teda neumytými rukami.

³ Židia, najmä farizeji, úzkostlivo lipli na zvykoch svojich predkov a nedotkli sa jedla, kým si obradným spôsobom neumyli ruky.

⁴ Aj po návrate z trhu sa najprv obradne očistili, až potom sa pustili do prípravy jedla. Bolo ešte veľa podobných predpisov, ktoré prísne dodržiavali, ako napríklad umývanie čaší, džbánov a medeného riadu.

⁵ Preto teraz farizeji a učitelia Zákona dorážali do Ježiša: „Prečo tvoji učeníci nedodržiavajú zvyky našich predkov a jedávajú znesvätenými rukami?“

⁶ Ježiš im odpovedal: „Dobre to o vás, pokrytcoch, povedal prorok Izaiáš: ‚Tento ľud hovorí, že ma ctí, ale jeho srdce je odo mňa ďaleko.‘

⁷ No márne ma uctieva, lebo vyučuje svoje vlastné zákony, a nie Božie.‘

⁸ A naozaj, Božie príkazy zanedbávate a nahrádzate ich ľudskými tradíciami.

⁹ Veď vy vlastne rušíte Boží zákon v mene svojich zvykov.

¹⁰ Tak napríklad Mojžiš vám takto tlmočil Božie prikázanie: ‚Cti svojho otca i matku.‘ A povedal tiež: ‚Kto potupí otca alebo matku, musí zomrieť.‘

¹¹ Vy však tvrdíte: ‚Ktokoľvek môže svojim rodičom povedať: ‚Nemôžem vám pomôcť, lebo to, čo som vám zo svojho zárobku mohol dať, zanesol som do chrámu.‘

¹² A vy učíte nielen to, ale dokonca bránite tomu človeku, aby pre svojho otca či matku urobil čokoľvek ďalšie;

¹³ takto vlastné predpisy staviate nad Božie zákony. A to je len jeden príklad z mnohých.“

¹⁴ Potom si zavolať k sebe zástup ľudí a povedal im: „Počúvajte, čo vám hovorím a pochopte:

¹⁵ Vaše vnútro neznečisťuje to, čo vchádza do úst, ale čo z nich vychádza.“

¹⁶ [Ak má niekto uši na počúvanie, nech počúva!]*

¹⁷ Keď potom vstúpil do ktoréhosi domu, aby si odpočinul od zástupu, spýtali sa ho učenici, čo mal tým výrokom na mysli.

¹⁸ Ježiš sa začudoval: „Ani vy tomu nerozumiete? Nechápate, že duši človeka nemôže uškodiť to, čo prichádza zvonka?

¹⁹ Veď to nevchádza do jeho srdca. Jedlo prechádza vnútornosťami a vychádza z tela do

* **7:16** Verš 16 neobsahuje najstaršie rukopisy.

žumpy!“

²⁰ Potom ešte dodal: „Človeka znesväcuje to, čo vychádza z jeho vnútra.

²¹ Lebo z ľudského srdca vychádzajú zlé myšlienky, ktoré vedú k nečistým telesným túžbam, krádežiam, vraždám,

²² cudzoložstvu, chamtivosti, zákernosti, klamstvám, zlobe, podlosti, závidi, urážkam, pýche a bezuzdnosti.

²³ Všetko toto zlo vychádza z vnútra človeka a vzdáľuje ho od Boha.“

Viera pohanskej ženy

²⁴ Potom Ježiš opustil Galileu a pobral sa do pohanského kraja v okolí miest Týru a Sidona. Ubytoval sa v jednom dome a chcel, aby to zostalo v tajnosti, ale márne: správa o jeho príchode sa hneď rozletela po celom kraji.

²⁵ Dozvedela sa o ňom aj žena, ktorá ho vyhľadala a na kolenách prosila, aby uzdravil jej pomätenú dcérku.

²⁶ Tá žena bola pohanka, pochádzala z Fenície.

²⁷ Ježiš jej povedal: „Nechaj, nech sa najprv nasýtiťia deti, lebo nie je správne brať chlieb deťom a hádzať ho psom!“

²⁸ Ale žena sa nedala odbiť. „Pane, šteňatám spadnú zo stola aspoň omrvinky po deťoch.“

²⁹ Ježiš jej povedal: „Pre tvoje slová, ktorými si ukázala, ako mi dôveruješ, zlý duch vyšiel z tvojej dcéry.“

³⁰ A naozaj, keď sa žena vrátila domov, našla dieťa pokojne spať. Po pomätenosti nebolo ani stopy.

Uzdravenie hluchonemého

³¹ Z Týru šiel Ježiš do Sidonu a odtiaľ popri Galilejskom mori do oblasti zvanej Desiatmestie.

³² Tam k nemu priviedli človeka, ktorý bol hluchý a rozprával len s ťažkosťami: chceli, aby ho Ježiš uzdravil.

³³ Ježiš ho odviedol trochu nabok od ľudí, dotkol sa prstami jeho uší a potom sa mu naslineným prstom dotkol jazyka.

³⁴ Uprel zrak k nebu, so stonom sa pomodlil a zvolal: „Efata!“ – čo znamená „Otvor sa!“

³⁵ V tej chvíli hluchonemý počul a začal zrozumiteľne hovoriť.

³⁶ Potom sa Ježiš obrátil k prítomným a žiadal ich, aby o tom nikomu nehovorili. Ale čím väčšmi to prikazoval, tým rýchlejšie sa správa o tom šírila.

³⁷ Ľudia žasli a nevychádzali z údivu: „Robí neuveriteľné veci! Hluchým vracia sluch a nemým reč!“

8

Nasýtenie štyroch tisícov ľudí

¹ Okolo Ježiša sa opäť zhromaždilo veľké množstvo ľudí. Boli s ním tak dlho, že sa im minuli všetky zásoby. Ježiš si zavolať učeníkov a povedal im:

² „Je mi ľúto týchto ľudí. Sú tu so mnou už tri dni a nemajú čo jesť.“

³ Ak ich pustím domov hladných, môžu cestou odpadnúť od vysilenia, veď niektorí prišli zďaleka.“

⁴ Učeníci zareagovali: „Kto a ako by mohol v tejto pustatine zohnať chlieb pre toľkých ľudí?“

⁵ „Koľko chlebov tu máte?“ spýtal sa ich. „Sedem,“ odpovedali mu.

⁶ Nato poprosil všetkých zhromaždených, aby si posadali na zem. Potom vzal tých sedem chlebov, poďakoval za ne Bohu, odlamoval z nich a dával svojim učeníkom, aby ich roznášali ľuďom.

⁷ Mali pri sebe aj niekoľko nevelkých rýb. Ježiš sa aj za ne poďakoval a dal ich učeníkom, aby ich poroznášali.

⁸ Všetci sa dosýta najedli a ešte sa aj nazbieralo sedem košov zvyškov.

⁹ Tentoraz bolo v zástupe asi štyritisíc ľudí. Keď sa najedli, Ježiš ich poslal domov.

¹⁰ Potom nastúpil do loďky a spolu so svojimi učeníkmi sa preplavil do dalmanutského kraja.

Túžba po zázrakoch

¹¹ Keď sa o jeho príchode dozvedeli tamojší farizeji, prišli k nemu a pokúšali ho: „Urob nejaký zázrak! Chceme vidieť nejaké znamenie z neba, až potom ti uveríme!“

¹² Ježiš si smutne vzdychol a povedal: „Prečo chcete tak veľmi vidieť znamenia? Jedno je isté: ľudia ako vy nijaké znamenie od Boha nedostanú!“

¹³ Nechal ich tam, nastúpil do loďky a odplavil sa na druhý breh jazera.

Aj na Božie zázraky možno zabudnúť

¹⁴ Učeníci zabudli nakúpiť potraviny, a tak mali v loďke iba jeden chlieb.

¹⁵ Počas plavby im Ježiš kládol na srdce: „Dajte si pozor na kvas farizejov i na kvas kráľa Herodesa!“

16 „Čo tým myslí?“ pýtali sa jeden druhého. Napokon sa zhodli, že akiste naráža na to, že zabudli kúpiť chlieb.

17 Ježiš vedel, o čom sa dohadujú, a povedal: „Nie, nejde o to. Ešte stále nechápete a nerozumiete? To máte také otupené srdce?

18 Nevidíte, napriek tomu, že máte oči? A napriek tomu, že máte uši, nepočujete? To ste už zabudli,

19 koľko košov zvyškov ste pozbierali, keď som rozlámal päť chlebov piatim tisícom?“ – „Dvanásť,“ odpovedali mu.

20 „A keď som nasýtil štyritisíc ľudí iba siedmimi chlebmi, koľko ešte zostalo? Spomínate si?“ – „Sedem košov,“ odvetili.

21 „A ešte vždy nechápete?“

Uzdravenie slepého v Betsaide

22 Keď sa dostali do Betsaidy, priviedli k nemu slepca a prosili, aby ho dotykom uzdravil.

23 Ježiš ho vzal za ruku a vyviedol za dedinu. Tam sa mu naslinenými prstami dotkol očí a spýtal sa ho: „Vidíš niečo?“

24 Muž sa poobzeral a zvolal: „Áno, vidím ľudí, ale nejasne, vyzerajú ako chodiace stromy.“

25 Ježiš sa ešte raz dotkol jeho očí. Keď sa muž znova rozhliadol okolo seba, videl všetko zreteľne a jasne, oči mal úplne zdravé.

26 Ježiš mu povedal, že môže ísť domov a dodal: „Cez dedinu teraz nechod.“

Kto je Kristus?

27 Potom Ježiš so svojimi učeníkmi opustil Galileu a prechádzal dedinkami v okolí Cézarey

Filipovej. Cestou položil svojim učeníkom otázku: „Za koho ma ľudia pokladajú?“

²⁸ Odpovedali mu: „Niektorí sa domnievajú, že si Ján Krstiteľ, ďalší vravia, že si Eliáš alebo iný veľký prorok.“

²⁹ „A vy? Kto som podľa vás?“ opýtal sa. „Ty si Kristus!“ zvolal Peter.

³⁰ Ježiš im však prikázal, aby o tom nikomu nehovorili.

Ježiš predpovedá svoje utrpenie

³¹ Vtedy im prvý raz hovoril: „Syn človeka musí veľmi trpieť. Židovskí vodcovia, veľkňazi a učitelia Zákona ho odsúdia a zabijú, ale na tretí deň vstane z mŕtvych.“

³² Rozprával o tom celkom otvorene, preto ho Peter odviedol nabok a usiloval sa ho od toho odhovoriť.

³³ Ježiš sa však obrátil k učeníkom a pokarhal Petra: „Chod' mi z cesty, satan! Pozeráš sa na veci len ľudskými očami. Nevieš, aká je Božia vôľa.“

³⁴ Potom sa prihovoriť k zástupu i k učeníkom: „Kto ma chce nasledovať, nech prestane myslieť na seba, nech sa nebojí pre mňa trpieť a ide za mnou!

³⁵ Komu ide len o jeho vlastný život, stratí ho, ale kto je ochotný obetovať svoj život pre mňa a pre zvesť evanjelia, získa ho.

³⁶ Čo by z toho človek mal, keby získal hoc aj celý svet, ale skutočný život stratí?

³⁷ Čo môže vyvážiť hodnotu večného života?

³⁸ Ak sa niekto hanbí za mňa a za moje slová pred nevernými a hriešnymi ľuďmi, za toho sa

bude hanbiť aj Syn človeka, keď sa vráti so svätými anjelmi v sláve svojho Otca.“

9

¹ Potom sa obrátil k svojim poslucháčom a pokračoval: „Niektorí z vás ešte za svojho života uvidíte, ako sa prejaví moc Božieho kráľovstva.“

Premenenie Ježiša

² Asi týždeň po tomto rozhovore vzal Ježiš so sebou Petra, Jakuba a Jána a vyšli spolu na vysoký vrch, aby boli sami. Tam sa pred nimi premenil.

³ Jeho oblečenie sa stalo žiarivo bielym a skvelo sa takou belosťou, aká sa ničím na svete nedá dosiahnuť.

⁴ Zjavil sa im Eliáš a Mojžiš a rozprávali sa s Ježišom.

⁵ Peter zvolal: „Ako dobre, že sme tu! Postavme tu tri stany, pre každého jeden: tebe, Mojžišovi a Eliášovi!“

⁶ Vravel to, lebo od strachu nevedel, čo povedať.

⁷ Vtom ich všetkých zastrel oblak a z neho sa ozval hlas: „Toto je môj milovaný Syn. Počúvajte ho!“

⁸ Keď sa mrak rozplynul, učeníci sa rozhladli, ale okrem Ježiša nevideli už nikoho.

⁹ Keď zostupovali z vrchu, Ježiš ich upozornil, aby o tom, čo videli, nerozprávali nikomu dovtedy, kým Syn človeka nevstane z mŕtvych.

¹⁰ Zachovali to v tajnosti, ale medzi sebou často uvažovali, čo to znamená „vstať z mŕtvych“.

11 Spytovali sa Ježiša: „Prečo učitelia Zákona tvrdia, že sa pred príchodom Mesiáša musí vrátiť Eliáš?“

12 Odpovedal im: „Správne, najprv mal prísť Eliáš, aby dal všetko do poriadku. Ale čo myslíte, o čom hovorili proroci, keď predpovedali, že Syn človeka musí mnoho vytrpieť a že ním budú pohrdať?“

13 Hovorím vám: Eliáš už prišiel, ale naložili s ním, ako sa im páčilo; ako o ňom predpovedali proroci.“

Uzdravenie posadnutého chlapca

14 Keď sa vrátili k ostatným učeníkom, našli ich obklopených veľkým zástupom. Boli tam aj učitelia Zákona, ktorí sa s nimi hádali.

15 A ľudia, len čo zazreli Ježiša, užasli, bežali mu naproti a vítali ho.

16 Spýtal sa ich: „O čom sa dohadujete?“

17 Akýsi muž zo zástupu mu povedal: „Majstre, priviedol som k tebe svojho syna. Je nemý, lebo ho ovláda zlý duch.“

18 Zakaždým, keď sa chlapca zmocní, zvíja sa v kĺčoch, spenia sa mu ústa, škrípe zubami a celý zmeravie. Poprosil som tvojich učeníkov, aby zlého ducha vyhnali, ale nemohli.“

19 „Čo je to s vami? Kedy konečne začnete veriť!“ zvolal Ježiš. „Dokedy mám byť s vami? Dokedy mám mať s vami trpezlivosť? Privedte chlapca ku mne!“

20 Priviedli ho. No len čo zlý duch spoznal Ježiša, strašne zalomcoval chlapcom. Spadol na zem a zvíjal sa v kĺčoch s penou na ústach.

21 „Odkedy takto trpíš?“ spýtal sa Ježiš otca. Ten odpovedal: „Už odmala.

22 Zlý duch ho neraz hodil aj do ohňa alebo do vody; chcel ho zahubiť. Och, zmiluj sa nad nami a pomôž nám, ak môžeš!“

23 „Ak môžem?“ začudoval sa Ježiš. „Pre toho, kto verí, je možné všetko!“

24 Otec ihneď zvolal: „Verím, Pane, ale pomôž mi veriť viac!“

25 Ježiš si všimol, že sa zbiehajú ďalší ľudia, a tak prikázal: „Duch hluchoty a nemoty, vyjdi z neho a nikdy sa už nevracaj!“

26 Zlý duch zreval, zalomcoval chlapcom a opustil ho. Chlapec zostal ležať na zemi bez známok života. Mnohí si mysleli, že zomrel.

27 Ale Ježiš chytil chlapca za ruku a pomohol mu vstať.

28 Keď potom vošiel do domu a učeníci s ním zostali sami, spýtali sa ho: „Prečo sme my nemohli vyhnať toho zlého ducha?“

29 Ježiš im odpovedal: „Takého ducha nemožno vyhnať inak ako modlitbou a pôstom!“

Ježiš druhý raz hovorí o svojej smrti

30 Ježiš opustil s učeníkmi tento kraj a prechádzal Galileou, ale nechcel, aby sa o tom vedelo.

31 Chcel sa venovať svojim učeníkom. Hovoril im: „Syna človeka onedlho vydajú napospas ľuďom, zabijú ho, ale na tretí deň vstane a bude žiť.“

32 Jeho slovám však nerozumeli a neodvažovali sa ho na to ani spýtať.

Spor o prvenstvo

³³ Potom sa vrátili do Kafarnauma. Keď boli v dome, Ježiš sa opýtal učeníkov: „O čom ste sa to cestou zhovárali?“

³⁴ Nikto mu neodpovedal. Cestou sa totiž dohadovali o tom, kto z nich je najdôležitejší.

³⁵ Ježiš si sadol, zavolať si ich k sebe a povedal im: „Kto chce byť najdôležitejším, ten sa musí stať posledným zo všetkých a musí byť ich služobníkom.“

³⁶ Potom zavolať dieťa, postavil ho medzi nich, objal ho a povedal im:

³⁷ „Kto prijíma čo i len jedného zdanlivo nedôležitého človeka ako je toto dieťa v mojom mene, mňa prijíma. A neprijíma len mňa, ale aj toho, ktorý ma poslať.“

³⁸ Ján mu povedal: „Majstre, videli sme človeka, ako v tvojom mene vyháňa démonov. Usilovali sme sa mu v tom zabrániť, lebo nepatrí medzi nás.“

³⁹ Ježiš namietol: „Nebráňte mu! Veď predsa nikto, kto robí v mojom mene zázraky, nemôže sa hneď potom obrátiť proti mne.“

⁴⁰ Kto nie je proti nám, je s nami.

⁴¹ A keby vám niekto podal pohár vody len preto, že ste moji, hovorím vám, že nepríde o svoju odmenu.

⁴² Ale ak by niekto zvedol na hriech niekoho z tých zdanlivo bezvýznamných, čo veria vo mňa, lepšie by bolo, keby mu na krk dali mlynský kameň a hodili ho do mora.

⁴³ Ak ťa zvádza na hriech ruka, odtni ju. Je ti rozhodne lepšie byť bez ruky a získať večný život,

ako mať obe ruky a ísť do neuhasiteľného pekelného ohňa,

⁴⁴ [kde červ, ktorý sa nimi sýti neumiera a ich oheň nevyhasína].*

⁴⁵ A ak ťa navádza na zlé noha, odtni ju. Lepšie je byť mrzákom a získať večný život, ako mať dve nohy, ktoré ťa zavedú do večnej záhuby,

⁴⁶ [kde červ, ktorý sa nimi sýti neumiera a ich oheň nevyhasína].†

⁴⁷ A tak aj oko, ak je pôvodcom zla v tvojom živote, zbav sa ho. Lepšie je vojsť do Božieho kráľovstva ako jednooký, než mať obe oči a byť uvrhnutý do pekelného ohňa,

⁴⁸ kde nárek neprestáva a oheň nevyhasína.

⁴⁹ Každý bude osolený ohňom a každá obeť očistená soľou.

⁵⁰ Soľ je dobrá vec. Ale ak stratí svoju chuť, čo jej ju vráti? Tak dbajte, aby ste boli soľou. A žite navzájom v pokoji.“

10

O rozvode

¹ Ježiš opustil Kafarnaum a cez Zajordánsko prešiel až do Judska. Aj tu sa okolo neho zhromaždili zástupy ľudí, ktoré ako zvyčajne vyučoval.

² Prišli za ním farizeji a chceli ho nachytať. Spýtali sa ho: „Je povolený rozvod?“

³ Namiesto odpovede im dal otázku: „Čo vám prikázal Mojžiš?“

* **9:44** Verš 44 neobsahujú najstaršie rukopisy. † **9:46** Verš 46 neobsahujú najstaršie rukopisy.

⁴ Odpovedali mu: „Podľa Mojžiša stačí, ak dá muž svojej žene rozvodový list, a manželstvo je zrušené.“ –

⁵ „Týmto ustanovením urobil Mojžiš ústupok tvrdosti vášho srdca,“ povedal na to Ježiš a pokračoval:

⁶ „Už na počiatku ich Boh stvoril ako muža a ženu.

⁷ Preto muž opustí svojho otca i svoju matku, pripojí sa k svojej žene

⁸ a tí dvaja sa stanú jedným telom. Takže potom už nežijú ako dvaja jednotlivci, ale stávajú sa jedným telom.

⁹ A preto nech nikto nerozdeľuje, čo Boh spojil.“

¹⁰ Neskôr, keď boli spolu v dome, učeníci sa ho na to znovu pýtali.

¹¹ Povedal im: „Ak muž opustí svoju ženu a oženie sa s inou, dopúšťa sa cudzoložstva.

¹² Tak isto aj žena: ak opustí svojho muža a vydá sa za iného, cudzoloží.“

Ježiš požehnáva deti

¹³ Niektorí ľudia prinášali k Ježišovi deti, aby ich požehnal. Učeníci však proti tomu rázne zakročili.

¹⁴ Keď to Ježiš videl, nahneval sa a povedal: „Nechajte deti prísť ku mne a nebráňte im v tom, lebo práve takým ako oni patrí Božie kráľovstvo.

¹⁵ Zapamätajte si: Kto nepríde k Bohu s detskou dôverou, do nebeského kráľovstva sa nedostane.“

¹⁶ Potom vzal každé dieťa do náručia, položil mu ruku na hlavku a požehnal ho.

Bohatý človek

17 Keď sa zase vydal na cestu, dobehol ho akýsi muž, klakol si pred ním a spýtal sa ho: „Dobry učiteľ, čo mám robiť, aby som získal večný život?“

18 Ježiš mu odpovedal: „Prečo ma nazývaš dobrým? Veď dobrý je len Boh.“

19 A poznáš predsa prikázania: Nezabiješ; Nescudzoložíš; Neukradneš; Nebudeš falošne svedčiť; Budeš si vážiť svojich rodičov.“

20 On mu na to odpovedal: „Majstre, ale veď podľa týchto prikázaní žijem už od svojej mladosti.“

21 Ježiš sa na muža zahľadel a s láskou mu povedal: „A predsa ti ešte niečo chýba. Choď a predaj všetko, čo máš, peniaze rozďaj chudobným, a poklad v nebi bude tvoj. Potom sa vráť a staň sa mojím nasledovníkom.“

22 Muž po týchto slovách zosmutnel a odišiel so zvesenou hlavou. Bol totiž veľmi bohatý.

23 Ježiš sa rozhliadol okolo seba a povedal svojim učeníkom: „Ako ťažko sa bohatým vstupuje do Božieho kráľovstva.“

24 Keď videl, ako ich jeho slová prekvapili, zopakoval ešte raz: „Priatelia, je ťažké dostať sa do Božieho kráľovstva.“

25 Lahšie prejde ťava uchom ihly, ako bohatý vojde do Božieho kráľovstva.“

26 To učeníkov ešte väčšmi zmiatlo a spytovali sa jeden druhého: „Tak kto vlastne môže byť zachránený?“

27 Ježiš sa na nich uprene pozrel a povedal: „Ľudia sa sami zachrániť nemôžu. To môže urobiť len Boh, pretože u Boha je možné všetko.“

28 Vtom sa ozval Peter: „A ako je to s nami? My sme predsa nechali všetko a šli sme za tebou!“

29 Ježiš mu na to odpovedal: „Budte si istí, že každý, kto sa z lásky ku mne a pre šírenie evanjelia niečoho vzdá: domova, života so súrodencami, s rodičmi a s deťmi, alebo majetku,

30 vráti sa mu to stonásobne už teraz, v tomto čase, a v budúcnosti ho čaká večný život. No tu na tomto svete musí rátať aj s prenasledovaním.

31 Mnohí, ktorých dnes obdivujú, nebudú nič znamenať. A iní, ktorých si dnes nikto nevšímne, budú patriť medzi prvých.“

Ježiš tretí raz hovorí o svojej smrti

32 Keď sa uberali do Jeruzalema, Ježiš kráčal vpredu. Učenci boli znepokojení a tí, čo ho nasledovali, boli plní úzkosti. Ježiš vzal dvanásť učeníkov stranou a znova im hovoril o tom, čo ho čaká.

33 „Ideme do Jeruzalema a Syn človeka bude vydaný do rúk veľkňazov a učiteľov Zákona. Tí ho odsúdia na smrť a vydajú pohanom.

34 Budú sa mu verejne posmievať, plúvať na neho, zbičujú ho a zabijú. Ale na tretí deň vstane z mŕtvych.“

Žiadosť Zebedejových synov

35 Potom k nemu pristúpili Zebedejovi synovia Jakub a Ján a povedali mu: „Majstre, chceme, aby si nám splnil to, o čo ťa požiadame.“

36 Ježiš sa spýtal: „A čo také by to malo byť?“

37 Odpovedali mu: „Keď sa ujmeš vlády vo svojom kráľovstve, chceli by sme mať čo najvýznamnejšie postavenie.“

38 Ježiš im na to povedal: „Ani netušíte, o čo žiadate. Vari môžete piť z kalicha, z ktorého musím piť ja, a prejsť krstom, ktorý ma čaká?“

39 „Áno, môžeme,“ prisvedčili. Ježiš im na to povedal: „Je to tak. Budete piť z môjho kalicha a budete pokrstení rovnakým krstom.“

40 Ale nie je mojou vecou určovať, kto zaujme miesto po mojej pravici či ľavici. To už rozhodol Boh.“

41 Keď ostatní učeníci zistili, o čo žiadali Jakub a Ján, veľmi sa na nich rozhnevali.

42 Ježiš si ich však zavolať a povedal im: „Viete, že vládcovia a králi utláčajú svojich podriadených, a tí, čo majú moc, ju neraz zneužívajú.“

43 Ale medzi vami to tak nemá byť. Naopak, kto chce byť medzi vami dôležitý, nech všetkým pokorne slúži.

44 A kto chce byť prvý, nech sa stane sluhom všetkých.

45 Veď ani Syn človeka neprišiel na svet preto, aby mu ostatní slúžili, ale aby slúžil a dal svoj život ako výkupné za všetkých.“

Uzdravenie slepého

46 Ježiš potom prechádzal so svojimi učeníkmi cez Jericho. Tu sa k nim pridala veľký zástup. Keď neskôr opúšťali mesto, sedel pri ceste slepý žobrák Bartimej, syn Timejov.

47 Keď počul, že prichádza Ježiš z Nazareta, začal kričať: „Ježiš, syn Dávidov, zľutuj sa nado mnou!“

⁴⁸ Ľudia ho napomínali, aby mlčal. On však kričal ešte hlasnejšie: „Syn Dávidov, zľutuj sa nado mnou!“

⁴⁹ Ježiš sa zastavil a dal muža zavolať k sebe. Bežali poňho a povedali mu: „Máš šťastie, Ježiš ťa volá. Vstaň!“

⁵⁰ Slepý ihneď odhodil svoj plášť, vyskočil a prišiel k Ježišovi.

⁵¹ „Čo chceš, aby som pre teba urobil?“ spýtal sa Ježiš. Bartimej odpovedal: „Majstre, chcem opäť vidieť!“

⁵² Ježiš mu povedal: „Tvoja viera ťa uzdravila, môžeš ísť.“ V tej chvíli sa slepému vrátil zrak a šiel po tej ceste za Ježišom.

11

Vstup do Jeruzalema

¹ Keď sa priblížili k Jeruzalemu a stúpali na Olivový vrch, zbadali pred sebou dedinky Betfage a Betániu.

² Ježiš poslal dvoch zo svojich učeníkov dopredu a povedal im: „Chodte do dedinky pred nami. Hneď na kraji uvidíte oslíka, na ktorom ešte nikto nejazdil. Odviažte ho a privedte sem.“

³ A keby sa vás niekto spýtal, čo to robíte, odpovedzte mu: Pán ho potrebuje, no čoskoro ho vráti.“

⁴ Učeníci odišli a naozaj našli pri akejsi bránke priviazaného oslíka.

⁵ Odviazali ho, ale niektorí ľudia, čo tam stáli, sa ich spýtali: „Čo to robíte? Prečo toho oslíka odväzujete?“

⁶ Odpovedali tak, ako im poradil Ježiš, a ľudia im dovolili zviera odvieť.

⁷ Priviedli ho k Ježišovi, prehodili mu cez chrbát plášte a Ježiš naň vysadol.

⁸ Mnohí ľudia zo zástupu, čo ich sprevádzal, prestierali pred neho svoje plášte, lámali zelené vetvičky zo stromov a vystielali mu nimi cestu.

⁹ Pred ním i za ním sa utvoril veľký sprievod a všetci volali: „Hosana! Nech Boh požehná toho, ktorý prichádza v jeho mene!

¹⁰ Nech Boh požehná prichádzajúce Dávidovo kráľovstvo! Hosana na výsostiach!“

¹¹ Tak vstúpil Ježiš do Jeruzalema a pobral sa do chrámu. Pozoroval, čo sa tam deje. Keďže bol už večer, odišiel so svojimi dvanástimi učeníkmi na noc do Betánie.

Uschnutý figovník

¹² Na druhý deň, keď vyšli z Betánie, Ježiš vyhladol. Z diaľky zazrel figovník bohato obsypaný lístím.

¹³ Šiel sa pozrieť, či na ňom nenájde nejaké figy. Ale ovocie na ňom nebolo; len samé lístie. Figy mali ešte len dozrievať.

¹⁴ Tu počuli učeníci, ako hovorí stromu: „Nech už z teba nikto nikdy neje ovocie!“

Ježiš vyháňa kupcov z chrámu

¹⁵ Vrátili sa do Jeruzalema a Ježiš vošiel do chrámu. Keď videl hluk, ktorý tam panoval, začal vyháňať tých, čo v chráme predávali a kupovali. Peňazomencom pováľal stoly a predavačom holubov stánky;

¹⁶ nedovolil ani, aby sa cez chrám čokoľvek nosilo.

¹⁷ Pripomínal im: „Neviete, že je napísané: ‚Môj chrám bude pre všetkých miestom modlitby?‘ Ale vy ste ho premenili na brloh lotrov.“

¹⁸ Počuli to aj veľkňazi a učitelia Zákona a začali vymýšľať plány, ako by ho zabil. Naháňal im však strach, lebo ľud bol nadšený jeho učením.

¹⁹ Keď sa zvečerilo, Ježiš s učeníkmi odišiel z mesta.

O sile viery

²⁰ Na druhé ráno, keď šli zasa popri figovníku, videli, že je úplne vyschnutý.

²¹ Peter si spomenul, čo včera povedal Ježiš, a zvolal: „Majstre, pozri! Strom, ktorému si včera zlorečil, vyschol!“

²² Ježiš na to odpovedal: „Stačí dôverovať Bohu!

²³ Keby niekto napríklad povedal tomuto vrchu: Zdvihni sa a hod' sa do mora, stane sa tak. Ale podmienkou je, aby nemal nijaké pochybnosti a bezvýhradne veril, že Boh jeho prosbu splní.

²⁴ Pamätajte si: všetko, o čo vo viere Boha prosíte, ste už dostali a patrí vám to.

²⁵ Ale keď sa za niečo modlíte, najprv odpustite ľuďom to, čo proti nim máte, aby aj vám váš nebeský Otec odpustil vaše previnenia.

²⁶ [Ak však vy neodpustíte ľuďom, ani nebeský Otec vám neodpustí vaše previnenia.]*

Odkiaľ má Ježiš moc?

* **11:26** Verš 26 neobsahujú najstaršie rukopisy.

²⁷ Ježiš a učeníci prišli opäť do Jeruzalema. Keď Ježiš prechádzal chrámom, zastavili ho veľkňazi, učiteľia Zákona a židovskí vodcovia

²⁸ a spýtali sa ho: „Akým právom robíš to, čo robíš? Kto ťa tým poveril?“

²⁹ Ježiš im odpovedal: „Aj ja sa vás na niečo spýtam. Ak mi odpoviete, poviem vám, od koho mám tú moc.“

³⁰ Povedzte mi: Keď Ján krstil – od koho mal poverenie? Od Boha alebo od ľudí? Odpovedzte!“

³¹ Začali sa medzi sebou dohadovať: „Ak mu odpovieme, že ho poslal Boh, spýta sa nás, prečo sme mu neuverili.“

³² Ak však povieme, že ľudia, pobúrime si proti sebe ľud, lebo všetci sú presvedčení, že Ján bol prorok.“

³³ A tak napokon odpovedali Ježišovi: „Nevieme.“ Nato im Ježiš povedal: „Ani ja vám teda nepoviem, kto mi dal moc konať to, čo konám.“

12

O vinohradníkovi, ktorý prenajal vinicu

¹ Potom židovským vodcom povedal podobenstvo: „Istý človek vysadil vinicu, ohradil ju plotom, postavil lis na víno a strážnu vežu. Potom vinicu prenajal vinohradníkom a sám odcestoval.“

² Keď nastal čas oberačky, poslal jedného zo sluhov, aby od nájomníkov prevzal diel z úrody, ktorý mu patril.

³ Ale vinohradníci ho zbili a poslali preč s prázdnyimi rukami.

⁴ Majiteľ poslal druhého. Toho kameňovali, rozbili mu hlavu a vyhnali.

⁵ Poslal teda iného, no toho zabili. Majiteľ vyslal aj ďalších poslov, ale k všetkým sa správali surovo, niektorých zbili, ostatných zabili.

⁶ Napokon poslal posledného – svojho milovaného syna. Povedal si totiž: ‚Pred mojím synom určite budú mať rešpekt.‘

⁷ Ale vinohradníci si povedali: ‚To je jediný dedič. Zabime ho a vinica bude naša.‘

⁸ A tak ho chytili, zmlátili na smrť a jeho mŕtve telo vyhodili z vinice.

⁹ Čo myslíte, čo urobí majiteľ vinice, keď sa to dozvie? Príde osobne, všetkých dá pozabíjať a vinicu prenajme iným.

¹⁰ Len si spomeňte, čo je napísané v Písme: ‚Kameň, ktorý zavrhli stavitelia, stal sa kameňom základným, najdôležitejším v celej stavbe.‘

¹¹ Urobil to Pán a z nášho pohľadu je to čosi obdivuhodné.‘ “

¹² Židovskí vodcovia pochopili, že tento príbeh sa vzťahuje na nich. Chceli sa ho preto zmocniť, ale báli sa naňho siahnuť zo strachu pred ľuďmi. Museli ho nechať tak a odišli.

Spor o daň cisárovi

¹³ Židovskí vodcovia potom poslali za Ježišom niekoľko farizejov a Herodesových prívržencov, aby ho pri rozhovore s nimi chytili do pasce a mohli ho obžalovať.

¹⁴ Povedali: ‚Majstre, vieme, že ti ide o pravdu a že sa vo svojich názoroch nedáš nikým

ovplyvniť. Učíš ľudí pravej ceste k Bohu. Povedz nám teda: je správne platiť cisárovi dane, alebo nie? Máme to robiť, alebo nie?“

¹⁵ Ježiš postrehol ich lešť, preto im povedal: „Prečo ma pokúšate? Ukážte mi mincu!“

¹⁶ Podali mu rímsky denár. Spýtal sa ich: „Čí obraz a meno je na tejto minci?“ Odpovedali: „Cisárove.“

¹⁷ Ježiš im povedal: „Tak dávajte cisárovi, čo patrí cisárovi, a čo je Božie, dávajte Bohu.“ Jeho odpoveď ich zaskočila.

Spor o vzkriesenie

¹⁸ Potom za ním prišli saduceji, ktorí učia, že žiadne zmŕtvychvstanie neexistuje. Opýtali sa ho:

¹⁹ „Majstre, v Mojžišovom zákone je napísané, že ak zomrie muž, ktorého manželstvo bolo bezdetné, jeho brat je povinný oženiť sa s vdovou a splodiť bratovi potomka, aby sa zachoval jeho rod.“

²⁰ Raz bolo sedem bratov. Najstarší sa oženil, onedlho však zomrel a nezanechal po sebe nijaké deti.

²¹ Oženil sa s vdovou druhý brat, ale aj ten zomrel bezdetný.

²² Tak to pokračovalo, až zomrel aj posledný. Napokon zomrela aj žena.

²³ Naša otázka znie: Komu bude patriť táto žena po vzkriesení? Veď bola manželkou všetkých siedmich bratov!“

²⁴ Ježiš im odpovedal otázkou: „Nespočíva váš omyl náhodou v tom, že nerozumiete Písmu a nepoznáte Božiu moc?“

²⁵ Keď ľudia vstanú z mŕtvych, nebudú sa ženiť a vydávať, ale budú žiť ako anjeli.

²⁶ A pokiaľ ide o zmŕtvychvstanie, nečítali ste v Mojžišovej knihe o tom, čo mu Boh povedal z horiaceho kra: ‚Ja som Boh Abrahámov, Boh Izákov a Boh Jákobov?‘

²⁷ Boh predsa nie je Bohom mŕtvych, ale Bohom živých. V tomto sa hlboko mýlite!“

Najdôležitejšie prikázanie

²⁸ Bol tam aj jeden z učiteľov Zákona, ktorý videl, ako sa saduceji medzi sebou dohadujú. Keď počul, ako múdro im Ježiš odpovedal, prišiel za ním aj on s otázkou: „Ktoré prikázanie je najdôležitejšie?“

²⁹ Ježiš mu odvetil: „Najdôležitejšie prikázanie znie takto: ‚Počuj, Izrael! Pán, náš Boh je jediný Pán.‘

³⁰ Budeš ho milovať z celého srdca, z celej duše, z celej mysle a z celej svojej sily!‘

³¹ A druhé prikázanie je: ‚Miluj svojho blížneho ako samého seba! Niet dôležitejších prikázaní, ako sú tieto.‘“

³² „Správne si to povedal,“ súhlasil učiteľ Zákona. „Je len jeden Boh a okrem neho iného niet.“

³³ Milovať ho z celého srdca, celým rozumom a z celej sily svojej vôle a milovať blížneho ako samého seba, to je viac ako všetky obete zvierat na oltári.“

³⁴ Keď Ježiš počul, že zákonník pochopil jeho slová, povedal mu: „Nie si ďaleko od Božieho kráľovstva.“ Odvtedy sa ho už nikto nesnažil nachytať žiadnymi otázkami.

Kto je Kristus?

³⁵ Neskôr, keď Ježiš učil v chráme, spýtal sa: „Uvažovali ste nad tým, prečo učitelia Zákona nazývajú Mesiáša synom Dávidovým?”

³⁶ Veď sám Dávid, vedený Duchom Svätým, napísal: ‚Boh povedal môjmu Pánovi: Sed po mojej pravici, kým ti všetkých nepriateľov nepoložím k nohám.’

³⁷ Ak ho Dávid nazýva svojim Pánom, ako potom môže byť aj jeho synom?”

Ježiša nadšene počúval veľký zástup ľudí.

³⁸ Ježiš im hovoril: „Dajte si pozor na učiteľov Zákona, ktorí sa radi honosne obliekajú a čakajú, že ich ľudia budú na verejnosti úctivo zdravieť a klaňať sa im.

³⁹ Radi sedávajú na čestných miestach pri bohoslužbách i na hostinách.

⁴⁰ Využívajú domy vdov a dlho sa modlievajú na verejnosti, aby ich všetci videli. Práve preto ich Boh potrestá prísnejšie než ostatných.“

Dar vdovy

⁴¹ Ježiš si sadol oproti chrámovej pokladnici a pozoroval, ako do nej ľudia vhadzujú peniaze. Mnohí bohatí do nej vkladali vysoké sumy.

⁴² Keď však prišla akási chudobná vdova, vhodila do pokladnice iba dve drobné mince.

⁴³ Ježiš na to upozornil učeníkov: „Viete, že táto chudobná vdova dala vlastne viac ako ostatní?”

⁴⁴ Oni všetci dávali iba to, čo im zvyšovalo, ale táto chudobná žena dala všetko, čo mala na svoje živobytie.“

13

Znamenia konca

¹ Keď Ježiš vychádzal z chrámu, upozornil ho jeden z učeníkov: „Pozri, Majstre, aké obrovské kamene a aká veľkolepá stavba!“

² Ježiš mu na to odpovedal: „Vidíš nádhernú stavbu? Všetko to bude zničené; nezostane tu kameň na kameni.“

³ Potom spolu vyšli na Olivový vrch, odkiaľ bol výhľad na chrám. Keď osameli, Peter, Jakub, Ján a Andrej sa ho spýtali:

⁴ „Povedz nám, kedy sa stanú veci, o ktorých si hovoril a čo bude znamením, že sa schýľuje k ich uskutočneniu?“

⁵ Ježiš im odpovedal: „Dajte si pozor, aby vás niekto neoklamal a nezviedol.“

⁶ Mnohí totiž prídu, budú sa za mňa vyhlasovať a tvrdiť: „Ja som on!“ a mnohí im uveria.

⁷ Na mnohých miestach vypuknú vojny a nepokoje. Keď sa o tom dozviete a budete počuť o ich následkoch, neľakajte sa. To všetko musí prísť, ale koniec nenastane hneď.

⁸ Národy a krajiny budú proti sebe bojovať. V mnohých častiach sveta budú zemetrasenia a nastane hlad. To všetko však bude len začiatok, ako keď začínajú pôrodné bolesti.

⁹ Keď sa to začne diať, dajte si pozor. Budú vás biť, vláčiť po súdoch a synagógach, vodiť pred vládcov a kráľov, pretože ste moji nasledovníci. No takto sa vám naskytne príležitosť vydať svedectvo o mne a o vašej viere.

¹⁰ Najprv sa však dobrú správu o mne musia dozvedieť ľudia na celom svete.

11 Kedykoľvek vás zatknú či budú vypočúvať, netrápajte sa vopred, čo budete hovoriť. Svätý Duch vám v pravej chvíli dá pravé slová.

12 Brat vydá na smrť svojho brata, otec syna. Deti sa postaví proti rodičom a pripraví ich o život.

13 Všetci vás budú nenávidieť len preto, že ste moji. Ale každému, kto vytrvá až do konca, dá Boh večný život.

14 Keď však uvidíte, že sa spustošenie a znesvätenie blíži k miestu, kde nemá byť – kto číta, nech premýšľa a porozumie, o čo ide – nech tí, čo budú v Judsku, utečú do hôr.

15 A kto bude na streche domu, nech už nebeží dnu, aby si niečo so sebou vzal.

16 Kto bude za mestom, nech sa nevracia domov pre plášť.

17 Ťažko bude v tých dňoch tehotným ženám a tým, čo majú dojčatá.

18 Proste Boha, aby sa to neudialo v zime.

19 Lebo nastanú dni ťažkého súženia, aké tu, odkedy Boh stvoril svet, nebolo a už ani nebude.

20 Keby Boh tieto dni neskrátil, nikto by sa nezachránil. Ale skrúti ich, aby zachránil svojich vyvolených.

21 Keby vám niekto hovoril: ‚Pozrite, prišiel Mesiáš‘ alebo: ‚Aha, tam je‘, neverte mu!

22 Lebo sa objavia falošní mesiáši a falošní proroci a budú robiť ohromujúce znamenia a zázraky. Nimi sa budú snažiť zviest' aj tých, čo patria Bohu;

23 vopred vás varujem: dajte si na nich pozor!

Kristov druhý príchod

²⁴ V dňoch, ktoré nastanú po tom veľkom utrpení, zatmie sa slnko, pohasne svit mesiaca,

²⁵ hviezdy začnú padať z neba a zachvejú sa nebeské mocnosti.

²⁶ Vtedy ľudia uvidia, ako Syn človeka prichádza v oblakoch s veľkou mocou a slávou.

²⁷ On vyšle poslov, aby zhromaždil svojich vyvolených zo všetkých svetových strán, od jedného konca zeme po druhý.

²⁸ Poučte sa z tohto podobenstva: Keď sa konáre figovníka nalievajú miazgou a pučia listy, viete, že sa blíži leto.

²⁹ A takisto keď uvidíte, že sa dejú veci, o ktorých som vám hovoril, vedzte, že je blízko, pred dvermi.

³⁰ Je to tak – svet nepominie, kým sa to všetko nestane.

³¹ Nebo aj zem pominú, ale moje slová nikdy nestratia platnosť.

³² O tom dni a o tej hodine však nevie nikto, ani anjeli v nebi, ani Syn. Iba Otec to vie.

Buďte pripravení

³³ A keďže neviete, kedy ten čas príde, buďte bdelí a modlite sa!

³⁴ Bude to tak, ako keď nejaký človek odcestoval do cudzích krajov. Pred svojím odchodom poveril každého sluhu nejakou právomocou, každému určil, čo má vykonať a tomu pri bráne prikázal strážiť.

³⁵ Aj vy buďte ostražití. Veď neviete, kedy sa má Pán vrátiť. Môže to byť večer, v noci, na svitaní alebo za bieleho dňa.

³⁶ Nebolo by príjemné, keby vás našiel pri svojom nečakanom príchode spať.

³⁷ Tieto slová sa týkajú vás, ale aj ostatných ľudí: Bdejte a buďte pripravení!“

14

Sprisahanie proti Ježišovi

¹ Boli dva dni pred Veľkou nocou a sviatkom nekvasených chlebov. Velkňazi a učitelia Zákona už dávno hľadali vhodnú príležitosť, ako by sa Ježiša ľstou zmocnili a dali ho zabiť.

² Hovorili si však: „Nesmieme to urobiť cez Veľkú noc, lebo by sa ľud mohol vzbúriť.“

³ Ježiš bol v tom čase v Betánii hosťom Šimona, ktorý kedysi trpel malomocenstvom. Práve sedeli pri stole, keď do domu vstúpila žena s alabastrovou nádobkou drahocenného voňavého oleja z pravého nardu. Odrazila úzky otvor nádoby, olejom pomazala Ježišovi hlavu a prejavila mu tak úctu.

⁴ Niektorí sa rozhorčovali: „Načo také zbytočné mrhanie?“

⁵ Veď ten olej má obrovskú cenu! Mohli sme to radšej predať a peniaze rozdať chudobným!“ – osopili sa na ňu.

⁶ Ježiš im však povedal: „Nechajte ju. Prečo jej to zazlievate? Preukázala mi dobro.“

⁷ Chudobných bude vždy dosť a budete mať príležitosť im pomáhať, ale ja budem s vami už len chvíľu.

⁸ Urobila, čo mohla: už vopred natrela moje telo, ako sa to robieva pred pohrebom.

⁹ Počujte, čo vám poviem: kdekoľvek na svete sa bude hlásať radostná zvesť o záchrane, tam sa bude pripomínať aj tento jej čin.“

¹⁰ Tu vstal Judáš Iškariotský, jeden z dvanástich učeníkov, a pobral sa k veľkňazom, aby Ježiša zradil.

¹¹ Keď veľkňazi vypočuli Judáša, veľmi sa potešili a sľúbili mu odmenu. Odvtedy Judáš striehol na vhodnú príležitosť, aby ho zradil.

Príprava veľkonočnej večere

¹² V prvý deň sviatkov nekvasených chlebov, keď sa zabíjal a jedol veľkonočný baránok, spýtali sa učeníci Ježiša: „Kde máme pripraviť veľkonočnú večeru?“

¹³ Ježiš vybral dvoch učeníkov a povedal im: „Chodte do mesta, stretnete tam človeka, ktorý bude niesť džbán s vodou. Chodte za ním,

¹⁴ vojdite do domu, do ktorého vstúpi, a povedzte majiteľovi: ‚Učiteľ sa ťa pýta, kde je miestnosť, v ktorej by mohol jesť veľkonočného baránka so svojimi učeníkmi.‘

¹⁵ A on vás zavedie do priestranej a zariadenej miestnosti na poschodí. Tam pre nás pripravte večeru.“

¹⁶ Dvaja učeníci šli teda do mesta, našli všetko tak, ako im povedal, a pripravili veľkonočnú večeru.

Označenie zradcu

¹⁷ Večer tam prišiel Ježiš s učeníkmi.

¹⁸ Keď boli okolo stola a jedli, Ježiš prehovoril: „Jeden z vás, ktorí ste teraz so mnou pri stole, ma vydá do rúk nepriateľov.“

19 Učeníkov to ohúrilo a jeden po druhom hovorili: „Ja to nie som, že?“ a „Nie je to pravda, však?“

20 Zopakoval im: „Je to jeden z vás dvanástich, ktorý si naberá z jednej misy so mnou.

21 Syn človeka musí zomrieť, ako to predpovedali proroci, ale beda tomu, kto Syna človeka zrádza. Bolo by pre neho lepšie, keby sa vôbec nebol narodil.“

22 Keď jedli, Ježiš vzal chlieb, poďakoval zaň Bohu, lámal ho a podával im ho so slovami: „Jedzte, toto je moje telo!“

23 Potom vzal kalich, aj zaň sa poďakoval a podal ho učeníkom. Pili z neho všetci.

24 Pritom im vravel: „To je moja krv, preliata za každého ako pečať novej zmluvy medzi Bohom a človekom.

25 A hovorím vám, že odteraz už nebudem piť z plodu viniča až dovtedy, keď ho budem piť úplne inak v Božom kráľovstve.“

26 Napokon zaspievali chválospev a vyšli na Olivový vrch.

27 Cestou ich Ježiš upozornil: „Túto noc ma všetci opustíte. Ako je napísané: ‚Budem biť pastiera a ovce sa rozpráchnu.‘

28 Ale po svojom vzkriesení vás predídem do Galiley a tam sa spolu stretne.“

29 Peter vyhlásil: „Aj keby ťa všetci opustili, ja ťa neopustím.“

30 Ježiš mu však povedal: „Pamätaj na moje slová, že ešte túto noc, skôr ako kohút ráno druhý raz zakikiríka, tri razy ma zaprieš.“

31 Ale Peter ešte zápalistejšie tvrdil: „Nikdy ťa nezapriem, aj keby som mal zomrieť s tebou.“
A ostatní sa k nemu pridali tiež.

32 Prišli do oliyového sadu zvaného Getsemanská záhrada a Ježiš povedal učeníkom: „Počkajte na mňa, kým sa pomodlím.“

33 Vzal so sebou iba Petra, Jakuba a Jána. Tu na neho doľahol hrôza a úzkosť.

34 Ježiš im povedal: „Prežívam smrteľnú úzkosť. Zostaňte tu a buďte bdeli.“

35 Odišiel kúsok ďalej, padol na zem a modlil sa, aby, ak je to možné, nemusel podstúpiť strašné utrpenie, ktoré ho čaká.

36 Volal: „Otec môj, Otecko, ty môžeš všetko! Odním odo mňa tento kalich utrpenia. Ale nech sa stane, ako ty chceš, nie ako ja.“

37 Keď sa vrátil k učeníkom, našiel ich spať. Prebudil Petra: „Šimon, ty spíš? Nevydržal si bdiť ani hodinku?”

38 Bdejte a modlite sa. Inak vás premôže pokušenie. Ste síce plní odhodlania, ale sami nemáte dost síl obstáť.“

39 Potom sa vzdialil a opäť prosil Boha o to isté.

40 Keď sa vrátil, učeníci znova spali. Pre únavu nevládali premôcť spánok, no nevedeli, čo povedať na ospravedlnenie.

41 Keď prišiel tretí raz, povedal im: „Vari ešte stále spíte a odpočívate? Už dost! Nastal čas, keď uvidíte, ako bude Syn človeka vydaný do rúk podlých ľudí.“

42 Vstaňte a poďme. Uvidíte môjho zradcu – práve sa prichádza!“

43 Ešte ani nedohovoril a už sa objavil Judáš, jeden z jeho dvanástich učeníkov. Spolu s ním prišiel veľký zástup mužov ozbrojených mečmi a palicami. Poslali ich veľkňazi, učitelia Zákona a vodcovia ľudu.

44 Zradca si s nimi dohovoril znamenie: „Bude to ten, s ktorým sa pozdravím bozkom. Toho zatknite ho a pod dozorom odveďte!“

45 Ihneď pristúpil k Ježišovi a povedal: „Pozdravujem ťa, Majstre!“ a pobožkal ho.

46 Vtom sa na neho vrhli a zajali ho.

47 Jeden z učeníkov vytasil meč a sekol ním veľkňazovho sluhu tak, že mu odťal ucho.

48 Ježiš im povedal: „Som azda nejaký nebezpečný burič, že ste ma prišli zajať s mečmi a palicami?“

49 Každý deň som predsa učil v chráme. Tam ste si na mňa netrúfli? Ale muselo sa to stať takto, aby sa splnila predpoveď prorokov.“

50 Vtedy ho všetci učeníci opustili a rozpŕchli sa.

51 Len akýsi mladík s plachtou prehodenou cez holé telo sledoval Ježiša z diaľky. Keď sa ho strážcovia pokúsili zadržať, vytrhol sa im z rúk.

52 Plachtu im nechal a utiekol nahý.

Ježiš pred súdom

53 Ježiša odvedli k veľkňazovi, kde sa hneď zhromaždili najvyšší kňazi, učitelia Zákona a vodcovia ľudu.

54 Peter ho zďaleka nasledoval a dostal sa až na nádvorie veľkňazovho paláca. Tam sa zamiešal medzi sluhov a zohrieval sa pri ohni.

⁵⁵ Medzitým sa veľkňaz i celá veľrada usilovali nájsť dôkazy proti Ježišovi, aby ho mohli obviniť a odsúdiť na smrť. Nenašli však nič.

⁵⁶ Bolo tam síce mnoho falošných svedkov, ale ich výpovede si odporovali.

⁵⁷ Napokon niektorí vystúpili a krivo proti nemu svedčili:

⁵⁸ „Počuli sme ho, ako hovoril: ‚Zbúram tento chrám postavený ľudskými rukami a za tri dni postavím iný bez pomoci ľudských rúk.‘“

⁵⁹ Ale ani tieto výpovede sa nezhodovali.

⁶⁰ Tu sa ujal slova veľkňaz, postavil sa do stredu zhromaždenia a spýtal sa Ježiša: „Počul si obvinenia? Čo chceš povedať na svoju obhajobu?“

⁶¹ Ježiš však veľkňazovi neodpovedal – mlčal.

A tak mu veľkňaz položil ďalšiu otázku: „Hej, ty! Si Kristus, Boží Syn?“

⁶² Ježiš odpovedal: „Áno, som. Uvidíte Syna človeka, ako sedí po pravici Všemohúceho a ako prichádza na nebeských oblakoch.“

⁶³ Vtedy veľkňaz od zúrivosti roztrhol svoje vrchné rúcho a povedal: „Potrebujeme vari ďalších svedkov?!”

⁶⁴ Sami ste počuli, ako sa rúha. Aký rozsudok si zaslúži?“

Jednohlasne ho odsúdili na smrť.

⁶⁵ Niektorí naňho začali plúť, zaviazali mu oči, bili ho po tvári a pokrikovali naňho: „Kto ťa udrel, ty prorok?“ Aj strážcovia sa doňho pustili a bili ho pästami.

Peter zaprie Ježiša

⁶⁶ Medzitým prišla na nádvorie, kde bol aj Peter, jedna z veľkňazových služok

⁶⁷ Keď si ho všimla sedieť pri ohni, zadávala sa na neho a povedala: „Aj ty patríš k tomu Nazaretskému Ježišovi!“

⁶⁸ Ale on to zaprel: „Vôbec netuším, o čom to hovoríš!“ Nenápadne sa vykradol z nádvorja a vtom prvý raz zakikiríkal kohút.

⁶⁹ Služka ho po chvíli opäť zazrela a upozornila okolostojacich: „Aj tento k nim patrí!“

⁷⁰ Ale Peter to znova poprel. No o chvíľu ktosi z tých, čo tam stáli, povedal Petrovi: „Určite k nim patríš, si predsa z Galiley!“

⁷¹ Ale Peter sa začal zaklínať a zaprisahávať: „Ale ja naozaj nepoznám toho človeka, o ktorom vravíte.“

⁷² Vtom kohút zakikiríkal druhý raz. A tu si Peter spomenul na Ježišove slová: „Skôr ako kohút druhý raz zakikiríka, tri razy ma zaprieš.“ Odišiel a rozplakal sa.

15

Ježiš pred Pilátom

¹ Zavčasu ráno sa veľkňazi, vodcovia ľudu a učitelia Zákona – celá veľrada – uzniesli, že Ježiša vydajú rímskemu miestodržiteľovi Pilátovi. Spútali ho a odviedli k nemu.

² „Takže ty si ten kráľ Židov...“ opýtal sa Pilát Ježiša. „Je to tak, ako hovoríš,“ odpovedal mu Ježiš.

³ Potom veľkňazi predniesli svoju rozsiahlu žalobu.

⁴ Keď skončili, Pilát sa znova obrátil na Ježiša: „Prečo sa nebrániš? Počul si, z čoho všetkého ťa obvinili!“

⁵ Ale Ježiš na Pilátovo prekvapenie stále mlčal.

⁶ Cez sviatky Pilát pravidelne prepúšťal Židom jedného väzňa, o ktorého požiadali.

⁷ V tom čase sedel vo väzení istý Barabáš, ktorý sa spolu s inými vzbúrencami dopustil vraždy.

⁸ Pred Pilátovým palácom sa zhromaždil zástup a začal sa domáhať každoročnej amnestie.

⁹ Pilát sa ich spýtal: „Chcete, aby som vám prepustil toho židovského kráľa?“

¹⁰ Vedel totiž, že sa proti Ježišovi zo závidosti sprisahali najvyšší kňazi.

¹¹ Tí však nahovorili zástup, aby žiadal milosť pre Barabáša.

¹² Pilát sa ich spýtal: „A čo chcete, aby som urobil s mužom, ktorého voláte židovským kráľom?“

¹³ Dav zakričal: „Ukrižuj ho!“ Pilát namietal: „Ale za aký zločin?“ No dav reval ešte hlasnejšie:

¹⁴ „Ukrižuj ho!“

¹⁵ Pilát im chcel urobiť po vôli, prepustil teda Barabáša, Ježiša dal zbičovať a vydal ho, aby ho ukrižovali.

Posmech vojakov

¹⁶ Rímski vojaci odviedli Ježiša na nádvorie vládneho paláca a zvolali celú rotu.

¹⁷ Zahalili ho do purpurovej látky ako do kráľovského plášt'a, uplietli z trnia veniec a nasadili mu ho na hlavu ako korunu.

¹⁸ Posmešne naňho pokrikovali: „Nech žije židovský kráľ!“

19 Bili ho palicou po hlave, plúvali naňho, posmešne pred ním padali na kolená a ukláňali sa.

20 Keď sa mu do vôle naposmievali, vyzliekli mu zasa plášť, obliekli mu jeho vlastné šaty a viedli ho na popravisko, aby ho ukrižovali.

Ukrižovanie

21 Cestou stretli Šimona z Cyrény, otca Alexandra a Rúfa, ktorý prichádzal do mesta. Prinútili ho, aby pomohol niesť Ježišovi kríž.

22 Ježiša priviedli na popravisko, ktoré sa volalo Golgota, čo v preklade znamená Lebka.

23 Ponúkli mu víno zmiešané s omamnou myrhou, ale odmietol.

24 Potom ho pribili na kríž a jeho odev si rozdelili medzi sebou losovaním.

25 Bolo deväť hodín ráno, keď ho ukrižovali.

26 Nad hlavu mu pripevnili tabuľku s nápisom, ktorý oznamoval, akého zločinu sa dopustil: ŽIDOVSKÝ KRÁĽ.

27 Spolu s ním ukrižovali dvoch zločincov, jedného po pravej, druhého po ľavej strane.

28 [Tak sa splnila predpoveď proroka Izaiáša: „Zaradili ho medzi zločincov.“]*

29 Tí, čo prechádzali okolo, urážali ho a posmievali sa mu: „Aha! Chcel nám zbúrať chrám a za tri dni ho znova postaviť!

30 Poď z toho kríža dolu a zachráň sa!“

31 Medzi posmievačmi boli aj veľkňazi a učítelia Zákona a hovorili jeden druhému: „Iných zachraňoval, ale sebe pomôcť nemôže.

* 15:28 Verš 28 neobsahujú najstaršie rukopisy.

³² Vraj Mesiáš, kráľ Izraela! Nech teda zostúpi z kríža! Keď to uvidíme, uveríme mu!“ Ešte aj zločinci, ktorí umierali spolu s ním, si z neho robili posmech.

Ježišova smrť

³³ Okolo obeda zrazu nastala tma v celom kraji a trvala až do tretej hodiny.

³⁴ O tretej zvolal Ježiš silným hlasom: „Eli, Eli, lama sabachtani?“ čo v preklade znamená: Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?

³⁵ Niektorí z tých, čo stáli pod krížom, vraveli: „Pozrite, volá Eliáša.“

³⁶ Pribehol jeden z nich, nastokol na tyč špongiu namočenú do octu a podal mu ju a potom zvolal: „Počkajte, uvidíme, či ho Eliáš príde dať dolu!“

³⁷ Tu Ježiš nahlas zakričal a skonol.

³⁸ V tej chvíli sa opona v chráme roztrhla napoly odhora až nadol.

³⁹ Keď rímsky stotník, ktorý stál pri kríži, videl, ako Ježiš zomieral, zvolal: „Ten človek bol naozaj Syn Boží!“

⁴⁰ Obďaleč stálo niekoľko žien a pozorovalo všetko, čo sa deje. Bola medzi nimi Mária Magdaléna; Mária, matka Jakuba mladšieho a Jozefa; a Salome.

⁴¹ Tie ho sprevádzali a pomáhali mu už vtedy, keď bol v Galilei. A boli tu aj iné ženy, ktoré s ním prišli do Jeruzalema.

Ježišov pohreb

⁴² Bol deň pripravovania, čiže deň pred sobotou, a pomaly sa zvečerilo.

⁴³ Jozef z Arimatey, vážený člen židovskej rady, ktorý tiež očakával Božie kráľovstvo, predstúpil smelo pred Piláta a požiadal ho o Ježišovo telo.

⁴⁴ Pilát sa začudoval: „Vari už naozaj zomrel?“ Dal si zavolať stotníka a spýtal sa ho, či je to pravda.

⁴⁵ Keď mu stotník potvrdil Ježišovu smrť, dovolil Jozefovi telo vziať.

⁴⁶ Ten kúpil plátno, sňal Ježišovo telo z kríža, zavinul ho do plátna a uložil do vlastnej hrobky, vytesanej v skale. Vchod do hrobu privalili balvanom.

⁴⁷ Mária Magdaléna a Mária Jozesova sa prizerali, kde Ježiša pochovali.

16

Prázdný hrob

¹ Mária z Magdaly, Jakubova matka Mária a Salome nakúpili po sobote voňavé masti, aby nimi podľa židovskej obyčaje natreli Ježišovo telo.

² Zavčasu ráno v prvý deň týždňa, len čo vyšlo slnko, pobrali sa k hrobu.

³ Cestou si hovorili: „Kto nám odvalí kameň, ktorý je pri vchode do hrobu?“

⁴ Keď však prišli na miesto, zistili, že ten obrovský kameň je od hrobu odvalený.

⁵ Vstúpili do hrobky a na pravej strane videli sedieť mladého muža v bielom odeve. Veľmi sa ho zľakli.

⁶ On ich však upokojoval: „Nebojte sa! Viem, že hľadáte Ježiša z Nazareta, ktorého ukrižovali. Nie je tu, vstal z mŕtvych! Pozrite sa na miesto, kde ho položili: je prázdne.

⁷ Chodte a oznámte jeho učeníkom vrátane Petra: Ježiš ide pred vami do Galiley. Stretnete sa tam s ním, tak ako vám to oznámil pred svojou smrťou.“

⁸ Ženy vybehli z hrobky a celé predesené utekali preč. Triasli sa od hrôzy a nikomu nič nepovedali, lebo sa báli.*

Stretnutie so vzkrieseným Ježišom

⁹ Ježiš Kristus vstal z mŕtvych v nedeľu zavčasu ráno. Najprv sa ukázal Márii Magdaléne, žene, z ktorej kedysi vyhnal sedem démonov.

¹⁰ Tá bežala k Ježišovým učeníkom, ktorých našla plačúcich a zúfalých, a oznámila im: „Ježiš žije! Videla som ho!“

¹¹ Ale neuverili jej.

¹² Potom sa ukázal dvom učeníkom, ktorí šli z Jeruzalema na vidiek.

¹³ Vrátili sa, oznámili to ostatným, ale ani im nikto neveril.

¹⁴ Neskôr sa ukázal svojim jedenástim učeníkom, práve keď jedli. Karhal ich pre nevieru i preto, že tak tvrdohlavo odmietali uveriť, že je živý.

¹⁵ Potom ich poveril úlohou: „Chodte do celého sveta a všetkým ľuďom oznamujte radostnú správu:

¹⁶ kto uverí vo mňa a dá sa pokrstiť, bude zachránený. Ale toho, kto odmietne veriť, Boh odsúdi.

* **16:8** Verše 9-20 neobsahujú najstaršie rukopisy.

17 Tých, ktorí uveria, budú sprevádzať tieto znamenia: Budú v mojom mene vyháňať démonov a hovoriť novými jazykmi.

18 Budú brať do rúk hady, ktoré im neublížia, a jedovatý nápoj im neuškodí. Na chorých budú vkladať ruky a uzdravia ich.“

19 Po týchto slovách bol Pán Ježiš vzatý do neba a zaujal svoje miesto po Božej pravici.

20 Jeho učeníci sa rozišli do sveta a všade zvestovali radostnú správu o Kristovi. A Pán bol s nimi a ich slová potvrdzoval zázračnými činmi.

**Biblica® Nádej pre každého, verejne
dostupné**
**The New Testament in the Slovak language of
Slovakia: Biblica® Nádej pre každého, verejne
dostupné**

copyright © 1993, 2023 Biblica, Inc.

Language: Slovenčina (Slovak)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Nádej pre každého, verejne dostupné™

Copyright © 1993, 2023 od Biblica, Inc.

Biblica® Open Slovak Hope for All New Testament™

Copyright © 1993, 2023 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je ochranná známka registrovaná na Úrade pre patenty a ochranné známky Spojených štátov amerických spoločnosťou Biblica, Inc. Použitie so súhlasom spoločnosti.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

Táto NZ alebo „dielo“ je sprístupnené pod licenciou vlastníka Creative Commons-Zdieľanie autorských práv 4.0 Medzinárodná licencia (CC BY-SA). Ak chcete vidieť túto licenciu, navštívte stránku <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> alebo pošlite list na adresu Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

„Biblica“ je ochranná známka registrovaná spoločnosťou Biblica, Inc. Pri každom použití ochrannej známky Biblica® musíte mať písomné povolenie od spoločnosti Biblica, Inc. Máte povolenie kopírovať a šíriť toto dielo, pokiaľ ho nezmeníte a zachováte jeho názov, ktorý obsahuje ochrannú známku „Biblica®“. Zmenou alebo prekladom tohto diela vznikne odvodené dielo, ktoré si bude vyžadovať odstránenie ochrannej známky Biblica®. Pri zverejnení tohto odvodeného diela musíte uviesť, aké zmeny ste vykonali, na mieste, kde ich ľudia môžu vidieť, napríklad na webovej stránke. Musíte tiež uviesť, odkiaľ pochádza pôvodné dielo: „Pôvodné dielo od spoločnosti Biblica, Inc. je k dispozícii zdarma na www.biblica.com a open.bible.“

Bez ohľadu na to, či toto dielo použijete bez zmien alebo vytvoríte odvodené dielo, vyhlásenie o autorských právach musí byť uvedené na titulnej alebo autorskej strane diela/odvodeného diela takto:

Biblica® Nádej pre každého, verejne dostupné™

Copyright © 1993, 2023 od Biblica, Inc.

Biblica® Open Slovak Hope for All New Testament™

Copyright © 1993, 2023 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je ochranná známka registrovaná na Úrade pre patenty a ochranné známky Spojených štátov amerických spoločnosťou Biblica, Inc. Použité so súhlasom spoločnosti.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Svoje odvodené dielo musíte tiež ponúkať s použitím rovnakej licencie (CC BY-SA) a podľa pravidiel.

Ak chcete informovať spoločnosť Biblica, Inc. o preklade tohto diela, kontaktujte nás na adrese <https://open.bible/#feedback>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Nádej pre každého, verejne dostupné™

Copyright © 1993, 2023 od Biblica, Inc.

Biblica® Open Slovak Hope for All New Testament™

Copyright © 1993, 2023 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je ochranná známka registrovaná na Úrade pre patenty a ochranné známky Spojených štátov amerických spoločnosťou Biblica, Inc. Použité so súhlasom spoločnosti.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/#feedback>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-21

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Jun 2026 from source files dated 21 May 2025

2331a9f8-e76d-5148-ae2f-e2cae3db704a